

tabor

številka 7-8, julij - avgust 2007, letnik LII
revija Zveze tabornikov Slovenije

Skavt fest obiskalo
1500 tabornikov

Tabor na obisku pri
odboru za pripravo
Jamboreeja

Jadranski stražarji slavijo

Novice

ZORA SKAVTSTVA

Taborniki - skavti po vsem svetu bomo 1. avgusta 2007 proslavljali dan, ko je Robert Baden Powell, ustanovitelj skavtstva, leta 1907 pihnil v svoj kudu rog in s tem otvoril prvi skavtski tabor na svetu.

Ob zori tega dne se bomo zbrali na različnih krajih in obnovili prisego skavtstvu. Taborniki, nekdanji zaborniki, simpatizerji tega gibanja bomo, tako kot milijoni po vsem svetu, tudi na otoku Brownsea in na Jamboreeju, na ta način tudi simbolično prestopili iz dosežkov enega stoletja skavtstva v novo, še boljše stoletje skavtstva.

MESEC TABORNIŠTVA

Ideja, ki stoji za mesecem taborništva - da bi v enem mesecu vsi taborniki po Sloveniji pokazali, kaj znajo, zmorejo, na kaj so ponosni. In s tem obeležili tako zatek novega taborniškega leta (prvega v novem stoletju skavtstva!) kot tudi obletnico polnopravne vključitve naše organizacije v WOSM, Svetovno organizacijo skavtskega gibanja, ki je 15. septembra.

Ideja in želja je, da bi vsi slovenski taborniki v tem mesecu v lokalnem okolju povedali svojo zgodbo. Začnite jo pisati, ker je september zelo blizu...

Več informacij: aprilski miniTabor,
www.stoletnica.rutka.net, amerikanec@rutka.net,
<http://stoletnica.rutka.net/aktivnosti.htm>.

Napovednik avgust

Pugy

- 1. 8. Zora skavtstva - prireditve ob 100-letnici prvega skavtskega tabora na Brownsea Island-u
- 27. 7. - 8. 8. 21. Svetovni skavtski jamboree; WOSM in WAGGS, Anglija
- 28. 7. - 4. 8. Lokostrelski tečaji - LZS in ZTS, Bohinj
- 4. - 9. 8. Tečaj bivanja v naravi in pionirstva - ZTS, Kovk nad Colom
- 11. - 18. 8. Tečaj za vodje - ZTS, Bohinj
- 20. - 24. 8. Tečaj poznavanja rastlin za prehrano in zdravje - ZTS, Bohinj
- 20. - 24. 8. Tečaj orientacije in topografije - ZTS, Bohinj
- 1. - 2. 9. Totem - Rod Snežniških ruševcev, Ilirska Bistrica
- 15. 9. Dan vključitve ZTS v WOSM (1994)
- 21. - 23. 9. ROT - ZTS in gostitelj, Rod divjega petelina iz Šentjurja

Taborniško nogometno tekmovanje

Besedilo: Maja Strnad, foto: arhiv KR Kranj

Začelo se je na rodovem posvetu, ko je Andrej Drempetič - Drempi dal idejo za TNT - Taborniško nogometno tekmovanje. Zadeva je padla na plodna tla in rezultat predhodnih priprav je bil viden 5. 5. 2007, ko se je začelo tekmovanje.

Prijavljenih je bilo 16 ekip, 12 iz starejše kategorije in 4 iz mlajše. Ekipa so prišle iz cele Slovenije, nekaj jih je bilo tudi ne-taborniških, sodelovali so tudi katoliški skavti.

Tekmovanje se je zaključilo pozno popoldne, ko so razglasili najboljše tekmovalce in podelili praktične nagrade. Organizatorji iz Kokrškega rodu iz Kranja so tako s potekom kot tudi z udeležbo na tekmovanju zadovoljni, tako da že sedaj obljublajo da TNT drugo leto bo.

Slike in rezultate s tekmovanja si lahko ogledate na spletni strani: www.kr.rutka.net.

Taborniško praznovanje v Domžalah

Ob dnevu tabornikov, stoletnici skavtstva ter spominu na enega izmed ustanoviteljev Rodu skalnih taborov, Janeza Cerarja, smo bili RST-jevci zopet aktivni. V sodelovanju z drugimi društvi smo očistili okolico ter Domžalčane opozarjali na škodljive posledice onesnaževanja okolja, občinskem parku pa smo izvedli Cerarjev memorial, kjer so se udeleženci preizkušali v različnih taborniških dejavnostih (lokostrelstvo, postavljanje šotora iz šotork, postavljanje signalnega stolpa, premagovanje ovir) ter sodelovali na okoljevarstvenih delavnicah. Kot vsako leto smo se spomnili tudi našega Janeza Cerarja, v občinskem parku pa smo zasadili drevo, ki nas bo še leta spominjalo na 100 obletnico ustanovitve skavtskega gibanja.

Tanja Cirkvenčič

Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu tabor@rutka.net ali Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Rok oddaje člankov za številko 9 je 19. avgust. Septembrska številka izide 14. septembra.

Uredništvo

Uvodnik

Iz Polnočnega kluba

Že smo pošteno zakoračili v poletje, v čas, ko se v ospredje dogodkov, o katerih poročajo mediji, prerinejo od politike manj pomembni in odmevni dogodki. V zadnji junijski oddaji so v Polnočnem klubu v petkovem večernem terminu gostili tabornike, katoliške skavte in popotnike.

Iz našega zornega kota je bil še posebej zanimiv nastop predstavnice Zveze tabornikov Slovenije in predstavnika Zveze slovenskih katoliških skavtinj in skavtov. Čeprav mi je povsem razumljivo, da povprečen Slovenec še vedno ne loči tabornika od katoliškega skavta, da pri definiranju enega ali drugega pojma znajo ljudje zaiti tudi v prave bizarnosti, pa je po tolikih letih včasih prav naporno poslušati ena in ista oguljena vprašanja novinarjev. Sicer pa je bila tokrat pikrost in zajedljivost voditeljice Vide Petrovčič prav priporočljiva in potrebna za popestritev oddaje.

Bil sem razočaran nad nekaterimi nerodnimi izjavami predstavnika ZSKSS, ki se je v nekaterih odgovorih prav nerodno zapletal, hkrati pa (pri tem ni bilo vedno potrebno poslušati med vrsticami) s temi izjavami dajal taborniški organizaciji slab priokus. Saj ni šlo za kakšne revolucionarne izjave, a saj vemo eni in drugi, da vedno in povsod medsebojni odnosi niso ravno najboljši. Sicer sem vedno pripravljen na debato o tej tematiki, vendar se mi zdi Polnočni klub, še posebej pa glede na namen, kraj in čas oddaje, zadnja možnost, ki jo bom izkoristil za tovrstno debato med taborniki in katoliškimi skavti. Zadnje, kar bi potrebovali, je, da bi predstavnica naše organizacije ugriznila v kisló jabolko in vrnila žogico sogovorniku. Nasprotno. Dobro se je zavedala, zakaj je v studiu. Delovala je zrelo in izžarevala energijo. Moja pričakovanja je izpolnila.

Aleš Cipot, urednik

Kazalo

- 14 Vod GG v živalskem vrtu
- 17 Intervju z Volom: Problemi na mariborskem območju
- 23 Skavt fest v Velenju
- 28 Žaboboj
- 32 S kravatami na 15. Bičikleti žur
- 40 Na drugi strani Lune

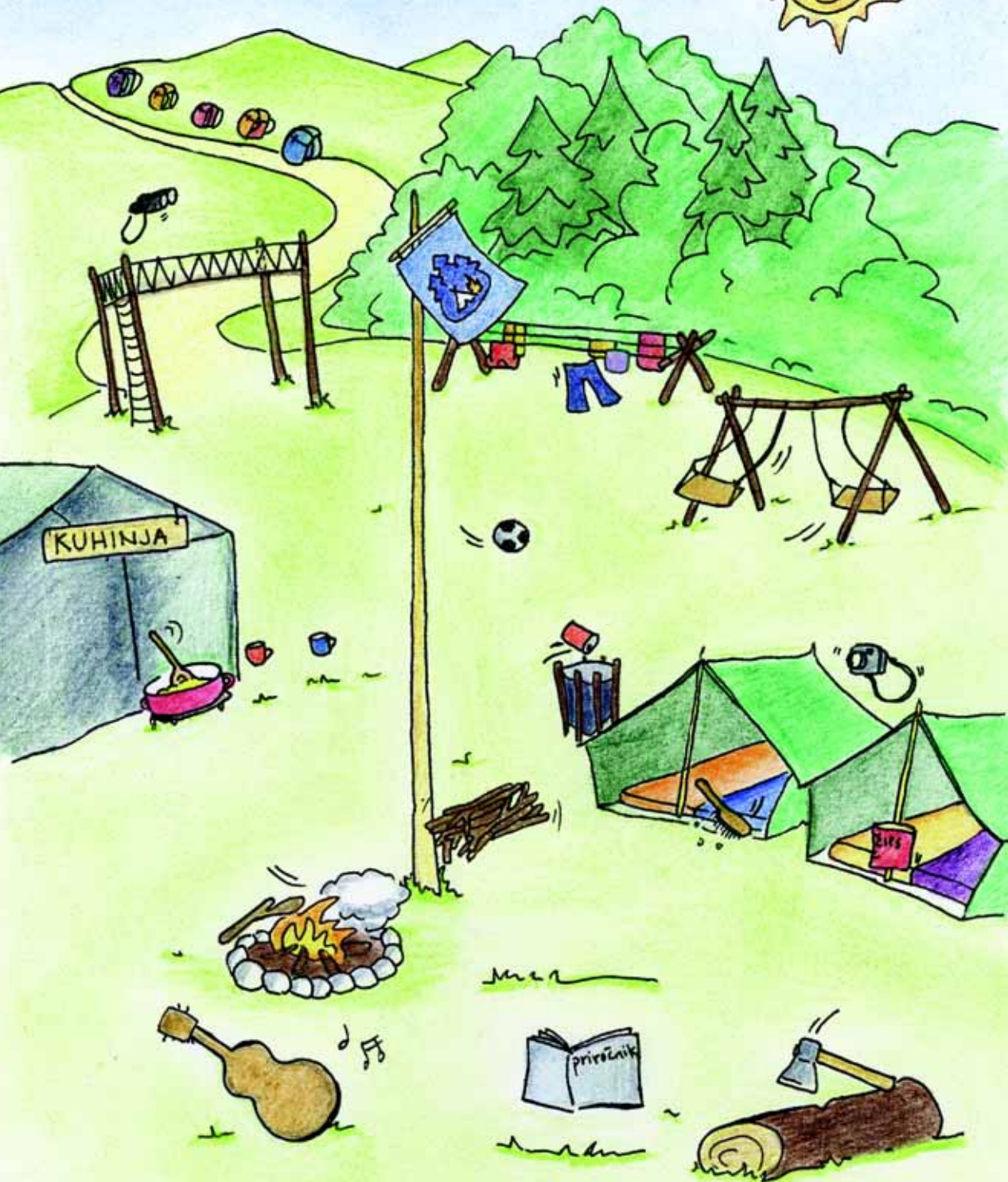
Foto: Aleš Cipot

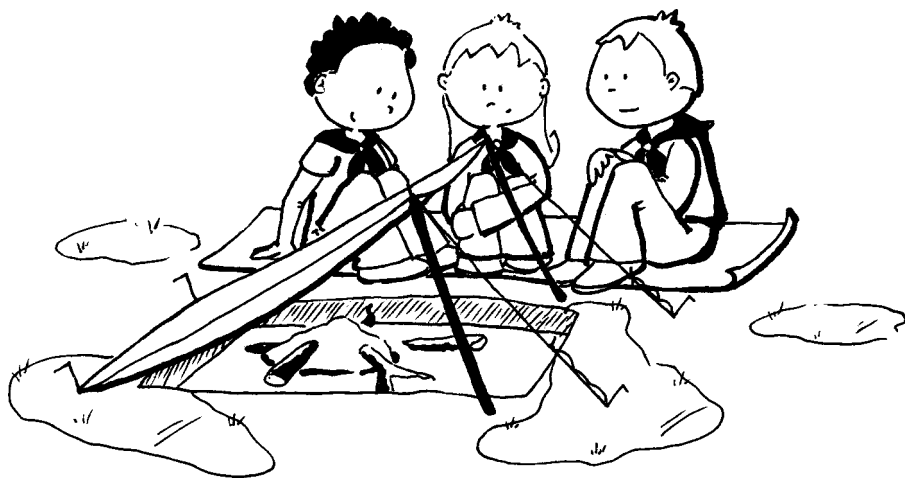
Meti

Kuhar Marko je tabornikom zagodel s polento, ki te naredi nevidnega. Vseeno pa lahko prešteješ vse tabornike na sliki. Koliko jih je?

Tina je nestrpno stresla prepoln nahrbtnik in komaj zapela še zadnji žep. Še enkrat je preverila seznam stvari, ki jih potrebuje, nato pa nahrbtnik zavih-tela na rame, pomahala mami in očku ter stekla proti šoli. Tam je že čakal avtobus, poln nasmejanih tabornikov. Tina je zadihana prisledla k Urši in vzkliknila: "Juhu, gremo na tabor!"

Šotori so stali na jasi ob reki, med njimi se je dvigal visok jambor in ob njem ognjišče. Ob bre-gu so bili privezani kanuji, na obronku gozda pa je v senci stala jedilnica.

Tretji dan sta se Rok in Matevž pri taborovod-ji dogovorila za nočno stražo, ki sta jo že nestrp-no pričakovala. Ko sta se sredi noči zaspala od-pravila iz šotor, so zvezde na nebu že prekrili temni oblaki, kaj kmalu pa je nebo razparal tudi blisk, ki mu je sledil bobneč grom. "Hitro posta-vida streho nad večnim ognjem," je zaklical Ma-tevž, medtem ko so debele dežne kaplje že pa-dale na tla. Ko sta postavila streho iz šotorskega krila, se je nevihta že dodobra razbesnela. Veter je zavijal med šotori, dvigoval platna v jedilnici in pulil kline, bliski so razsvetljevali tabor in v reki so kanuji kar poskakovali na valovih. Ma-tevž in Rok sta dobro vedela, da mora straža va-rovati ves tabor, zato je Matevž stekel k jedilnici, da bi pritrnil platna, Rok pa je učvrstil kline

šotorov in napejal vrvice. Naenkrat je med gr-menjem zaslišal Mojčine klice: "Ne morem ven, vrvice so se zapletle!" Rok je s seboj vedno nosil žepni nož, še ko je spal, ga je imel v bližini, in tokrat mu je prišel res prav. Prerezal je zaplete-ne vrvice in Mojco pospremil v jedilnico, nato pa stekel še h kanujem ter jih močno privezal na drevo.

Ko se je pričelo daniti, je taborovodja našel tri premražene tabornike, ki so namesto v ognjišče nemo strmeli v blatno lužo. "Veter je podrl stre-ho, midva pa sva poskušala rešiti šotore." je de-jal Rok. "In mene," je dodala Mojca in zardela. "Večni ogenj je ugasnil. Ali to pomeni, da mora-mo vsi domov?" je skrušeno vprašal Matevž.

Taborovodja jima je odgovoril v jutranjem zboru: "Današnja nočna straža je bila res prava straža. Poskrbela sta za ves tabor, ne le za večni ogenj. Zato si zaslužita, da ga zopet prižgeta in dvigneta zastavo."

Taborniške šege in navade

Prav kmalu se bomo odpravili na taborjenje, kjer bomo končno zopet zaspali pod platneno streho, peli ob tabornem ognju, se zabavali v vodovem kotičku ter ponoči stražili tabor. Vsemu temu in še mnogo drugim stvarem, ki jih počnemo na taborjenju, pravimo šege in navade. Kar poskusite si predstavljati taborjenje brez zastave, večnega ognja in nočnih straž. To sploh ne bi bilo pravo taborjenje, kajne?

V TABOR SKOZI VHOD Z DRAČJEM V NAROČJU

V tabor vedno vstopimo skozi vhod, tako kot doma v hišo. Kadar prihajamo na obisk ali se vračamo z bivakiranja ali izleta pozdravimo s taborniškimi zdravilo. Vsak tabornik vedno, ko pride v tabor, s seboj prinese dračje za taborni ogenj. Tako bo skladvnica za večerni ogenj prav gotovo polna.

ZBOR IN ZASTAVA

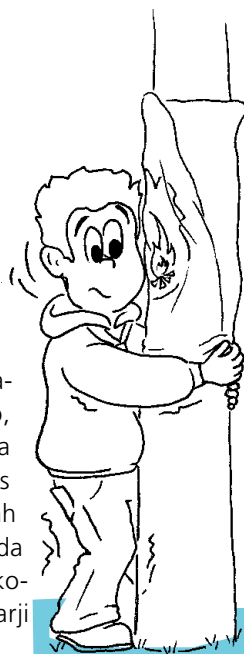
Predhodniki se ponavadi potrudijo in postavijo visok jambor, ki je okras in ponos tabora.

Na jambor se v jutranjem zboru dvigne zastava, v večernem pa se spusti. Med dviganjem ali spuščanjem stojimo mirno in pojemo himno, tudi če nas pikajo komarji in se nam nekaj zdi nadvse smešno. Dvigovanje ali spuščanje zastave je veliko priznanje za taborečega in pomeni, da smo se pri nečem res izkazali.

VEČNI OGENJ

Večni ogenj prižgemo na začetku taborjenja in predstavlja naše življenje na taboru. Ogenj podnevi varuje dežurni tabora, straže pa ponoči, saj nam ne sme ugasniti. Če boste povprašali starejše tabornike, se še spomnijo časov, ko so, če je ugasnil taborni ogenj, podrli tabor in odšli.

NOČNE STRAŽE

Na straži se taborniki menjavajo vsaki dve uri, vse do jutranje budnice. Stražarji morajo paziti na večni ogenj in zastavo, predvsem pa morajo varovati ves tabor. Zadnja jutranja straža prebudi taborovodjo, kuharja in ekonoma. Nočne straže so res vznemirljive, če pa vas postane strah, morate vedeti, da je strah znotraj votel, okoli ga pa nič ni. Nikar pa ne zaspate na straži, da vam ne bo kdo česa izmaknil, recimo zastave. Če nočni obiskovalci uspejo z jambora ukrasti zastavo, se bodo morali stražarji odkupiti.

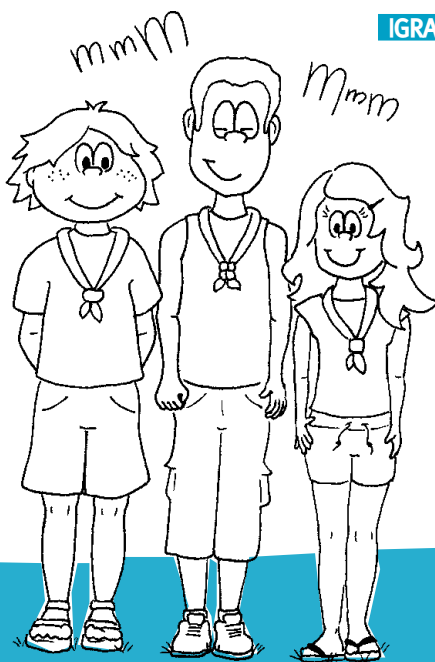
Petra

Aleša

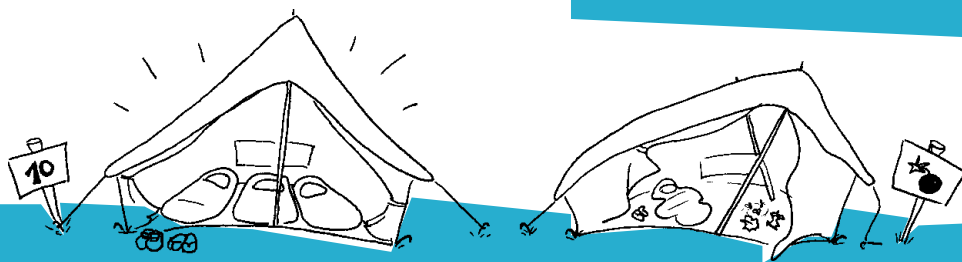
MRMRANJE

Kadar nam je nekaj všeč, taborniki ne ploskamo temveč mrmra-
mo "mmmmmm".

OCENJEVANJE ŠOTOROV

Vsak dan taborovodja ali vodniki ocenijo urejenost šotorov. Obleke in spalne vreče morajo biti pospravljene, šotor čist in napet, drugače se kaj lahko zgodi, da na stenčasu poleg imena svojega šotora zagledate bombo.

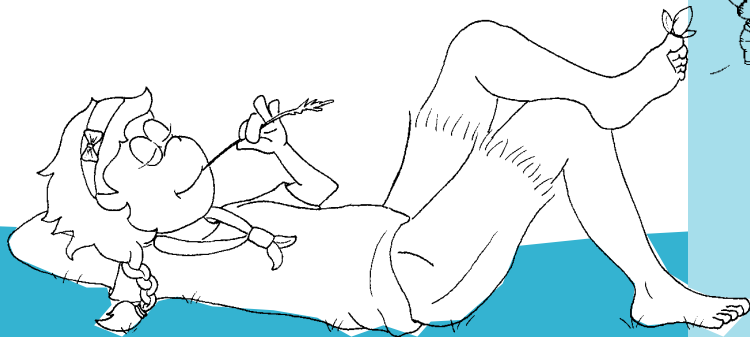

VODOV KOTIČEK

Vsak vod si v bližini tabora izbere vodov kotiček, ki si ga uredi po svoje. Lahko si postavite ograjo, sedeže, ognjišče, gugalnico, streho ali pa kaj čisto posebnega.

KAJ PA POLEŽAVANJE?

Na taborjenju? Poležavanja ni!

Rešitev igranke s strani 4:
Na strani 22 tabornikov.

Gozdne dogodivščine

Vesna

Aleša

JURE SE JE ODPRAVIL NA IZLET K STAREMU , KJER JE ŽIVELA

TETA . SO VESELO ŽVRGOLELE, KO JE HODIL PO . A

KAR NAENKRAT JE ZASLIŠAL POKANJE IN SE HITRO SKRIL

ZA BLIŽNJI . V DALJAVI JE ZAGLEDAL , KI SE JE LENO

SPREHAJAL. TIHO KOT SE JE OBRNIL IN STEKEL V DRUGO SMER.

 JE BILO ŽE VISOKO NA NEBU, KO SE JE USTAVIL, DA SI

ODPOČIJE. VRGEL JE NA TLA, A PRI TEM NEHOTE DREGNIL V

. SO PRILETELE IZ SVOJEGA IN JEZNO BRENČALE

OKOLI NJEGOVE . VES PRESTRAŠEN JE VZEL SVOJE STVARI IN

ZOPET URNO STEKEL GLOBOKO V . USTAVIL SE JE ŠELE PRI

VISEČEM , KI JE VODIL DO STAREGA . TAM SE JE USEDEL

NA VELIK IN PRI TEM SKORAJ SPREGLEDAL , KI SE JE

GRELA NA TOPLEM . JE V OPOZORILO ZASIKALA IN SE

URNO SKRILA V . JE ŽE ZAHAJALO, KO JE KONČNO

PRISPEL DO . TETA JE POSLUŠALA NJEGOVO DOGODIVŠČINO

IN REKLA: "V ŽIVIJO TUDI NEVARNE ŽIVALI, VENDAR TI NE
STORIJO NIČ HUDEGA, ČE JIH PUSTIŠ NA MIRU!"

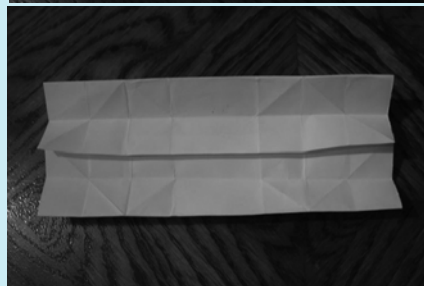
Origami škatlica

1

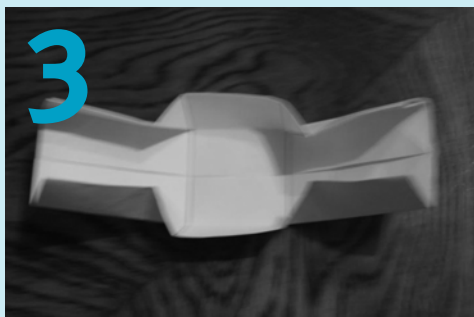
Potrebuješ kvadrat iz papirja s stranico, dolgo najmanj 22 cm. List nato prepogneš po obeh diagonalah in po sredini.

2

Ko list prepogneš po sredini, moraš zgornji in spodnji del prepogniti še dvakrat, tako da dobiš osmine. Nato list prepogneš še po drugi sredini in ponoviš ves postopek.

3

Zgibanko pri treh tretjinah z vsake strani prepogneš na noter, nato pa še po diagonali majhnega kvadratka papir zapogneš na noter, tako kot kaže slika.

4

Škatlico dokončaš tako, da preostali papir zapogneš noter. Pri tem nastanejo stranice škatlice, ki imajo v višino vse po en kvadratek.

SOS Sestri odgovarjata sotrpinom

Jaka Bevk - Šeki

Živjo! Poletje je tu ... in z njim debela dvojna številka tabora, super! No, prejeli sva številna pisma, med njimi največ prav temu letnemu času primernih. Pa pogledjmo!

V: Dragi K&K!

Pišem vama zaradi svojih problemov v šoli. Za večino je šole že konec in uživajo na počitnicah, jaz pa ne. Imam tri popravce in lahko si predstavljata, kako izgledajo moje počitnice. Celo leto sem se veselila, da bom šla lahko na tabor, pa na morje ... Ob vsem tem sem začela razmišljati, da mogoče sploh ne bom mogla popraviti vseh stvari in bom na koncu tko al tko padla letnik. Bilo bi neumno, da bi se cele počitnice učila in nato ne popravila. Če grem na tabor in na morje, pa bom res težko popravila, ane? Prosim za nasvet ...

LP, Buba

O: Živjo Buba!

Ne tako črno ... vse bo še dobro, boš videla. Najprej se moraš trdno odločiti, šola je namreč zelo pomembna. Da ne bi po nepotrebnem izgubila celega leta, predlagava, da si izbereš eno nagrado: morje ali tabor. Pred in po tem pa se učiš s polno paro in je to tvoj poletni projekt, ki ga delaš zase, ena velika šola za naprej, da nikoli več ne boš dopustila, da bi te popravci takole zasuli in ti uničili počitnice, ok! Je pa še ena dilema, ki jo prav tako lahko rešiš samo ti - izbrati morje ali tabor? Izбира je seveda tvoja, mogoče je pogojena tudi s časom, ki ti najbolj ustreza. Srečno, drživa pesti za petice!!!

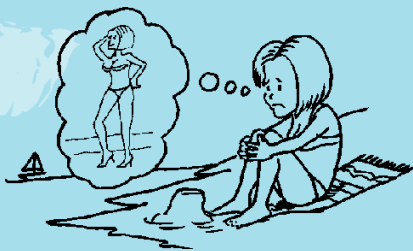
O: Tina, Tina, Tinkasta ...

Poslušaj, verjameva, da imaš lepo telo, verjetno skoraj popolno. Glede na tvojo starost se ne smeš preveč sekirati, telo se ti bo še spreminjalo in nedvomno dozorelo v popolne ženske obline. Sedaj si v puberteti in je normalno, da ti tvoje telo ni všeč, da se obremenjuješ z njim in misliš, da vsi gledajo samo tebe. Vse je v tvoji glavi, pogled malo okrog sebe in videla boš, da ni tako hudo. Na plaži boš našla številne primerke, ki ne izgledajo ravno rožnato, pa se s tem ne obremenjujejo, temveč uživajo v poletju in na soncu - pomanjkljivo oblečeni in vsem na očeh. Poizkusi se sprostiti in vzljubiti svoje telo. Prej ko ti to uspe, lažje ti bo ... sicer pa, ne pozabi - čakajo te še nekatere spremembe in to še ni konec zgodbe. Razvila se boš v prelepega metulja.

V: Hoj!

Vajina rubrika je res super. Stara sem 14 let in imam en problem, ki si ga ne morem izbiti iz glave. Poletje je tu in z njim sonce, morje, plaža in seveda kopalke. Kadar sem v kopalnih se počutim zelo nelagodno. Na svojem telesu mi ni všeč prav nič. Sicer nisem predebela, niti presuha, ampak zdi se mi, da imam najbolj čudno postavo na svetu. Ko se sprehajam po plaži, imam občutek, da vsi bulijo v moje ogromno znamenje na nogi ali v moja smešna koščena kolena, da o zgornjem delu sploh ne govorim. Kaj naj naredim? Ne morem se znebiti teh kompleksov, kopalnikam se pa tudi ne da izogniti.

Tina

Faca

Veronika Sossa
SiNi

Rudi

Vedno te spravi v dobro voljo. Vsak sestanek, vsak izlet in vsako taborjenje se mu na obrazu riše nasmeh ... Željan novih prijateljev in izzivov se brez obotavljanja odloča za nove preizkušnje. Z gledališko žilico nas na taborjenjih vedno zabava, redno sodeluje v taborniškem glasilu, saj vsakič pripravi nove miselne igrice in zanimive članke. To je Rudi, GG, prava faca!

Taborniško ime: Pingvin.

Prihajam iz Rodu ... modrega vala iz Trsta in Gorice.

Poleg taborništva ... treniram rolkanje in plavanje.

Pri tabornikih mi je najljubše ... taborjenje in rodove akcije, kjer se zberemo vsi taborniki rodu.

K tabornikom sem prišel, ker mi je prijateljica povedala, da je pri tabornikih zelo zabavno.

Naj taborniška pesem ... Počiva jezero v tihoti.

Na taborjenju najraje jem ... zajtrk: piškote z Nutello in čaj.

Najljubši trenutek na taborjenju ... tiha ura in nočna igra napad na svečo.

Srečal bi se ... S Thomasom Edisonom.

Obljubljeni dežela ... Kanada ... zaradi narave.

Najljubša barva ... zelena.

Ko bom velik, bom ... zdravnik.

Rad poslušam ... pop glasbo.

Če bi bil žival, bi bil ... kit.

Moja najljubša knjiga ... Angeli in Demoni, Dana Browne.

Življenjski moto ... Carpe diem.

Pri ljudeh najbolj

spoštujem, da so pravični.

Moja prva ljubezen je bila ...

hmmm ... moram povedat prav ime? No, sestra Pajčevina - Karin Turco.

Bralcem bi sporočil ...

naj postanejo taborniki in ne katoliški skavti.

TABORNIKI SMO ZAKON

TABORNA NAVADA: TABORNI PATENT IN TABORNI IZUM

Ti dve taborni navadi sta res odlični in sta del tabornega programa oz. gozdne šole. Gozdna šola na taboru poteka največini v dopoldanskem času, ko taborniki osvajamo taborniške veščine v vodovih koticčkih. Kot večina tabornega življenja, se tudi gozdna šola uvršča med vzgojne prvine dela.

TABORNIŠKI IZUMITELJ, NOV TABORNIŠKI "POKLIC"!

Taborni patenti in izumi so ena izmed najbolj zanimivih taborniških navad. Ob obisku kateregakoli tabora lahko najdeš kakšno zanimivo in bistroumno iznajdbo. Inovatorji so vedno dobrodošli, saj si vedno izmislijo nekaj novega in uporabnega ter nam s tem olajšajo delo. Izum je nekaj več kot patent, izum je prava inovacija, česar pred teboj ni naredil še nihče. Za izum je potrebno uporabiti veliko več inovativnosti in več raziskovalnega dela. Zato so izumi redkejši kot patenti.

Se sploh zavedate, koliko patentov, narejenih iz naravnih materialov, se redno uporablja na taborih? Le kdo jih je izumil, se večkrat sprašujem. V redni uporabi so predpražniki za čevlje, obešalniki, sušila za obleke, koši za odpadke, sončne ure, stenčasi, različni taborni objekti, glasbila, umivalnice in igrala.

Najbolj pri srcu pa so mi izumi. Na vsakem taboru lahko naletiš na kakšnega, ki ga do tedaj še nisi zasledil. Lansko leto sem enega takšnega na primer opazil na taboru Rodu Podkovani krap. Preprostega, a izjemno učinkovitega. Merilnik nivoja vode v vodnem mehu.

Izum na taboru RPK leta 2006. Foto: Blaž Verbič

IZUMITELJ SVETUJE:

Kako narediti taborno ulično svetilko (kandelaber)?

SiNi

Nasveti:

- Naredi si načrt.
- V kolikor še ne obvladaš vseh vezav in vozlov, poprosi vodnika za pomoč.
- Potrebuješ primeren material (sušica, leskove veje ...).
- Potrebuješ žepni nož in klobčič koplje.

1

- Malo močnejšo sušico zakoličimo v zemljo. Višina naj bi bila vsaj okoli 1 metra in pol.
- Pod vrhom sušice zavežemo dve prečni veji, na kateri navezujemo manjše veje, da naredimo podstavek za svečo.

2

- Od tu naprej je zadeva lahko precej poljubna. Uporabite domišljijo.
- Lahko naredite še nadstrešek ali pa kaj drugega.

3

- V kolikor imate dovolj materiala, lahko naredite več uličnih svetilk po celem taboru in s tem polepšate izgled tabora. Ponoči s svečami osvetljeni tabor dobi čisto drugo podobo.

KONČNI IZDELEK. Foto: arhiv SINi

rutkanet.
spletni taborniski servis

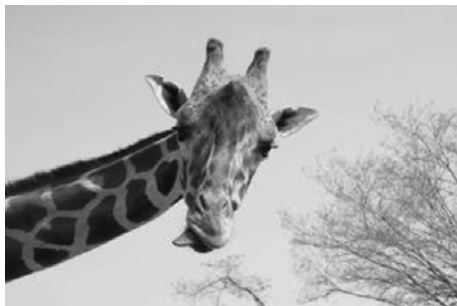

Barbara Bačnik - Bača

IMETI VOD GG

Namesto na tabor v živalski vrt

Nimajo vsi naši člani te sreče, da gredo lahko z nami na taborjenje. Za to je lahko več razlogov; počitnice s starši, pomanjkanje finančnih sredstev ... Nedvomno pa lahko iznajdljiv vodnik najde rešitev, da bi vod tudi poleti izvajal določene skupne aktivnosti. Naš predlog se glasi - obisk živalskega vrta.

Kam gremo?

Živalski vrt Ljubljana leži na južnem pobočju Rožnika in je v okolju naravnega gozda ter travnikov del zaščitenega krajinskega parka. Razteza se na 19,6 ha, od mestnega središča pa ga loči le 20 minut hoje. V vrtu so zbrane živalske vrste (152) z vseh kontinentov (skupaj je živali 580), ponaša pa se predvsem z vrstami, značilnimi za področje, kjer se stikajo alpski, panonski in sredozemski svet.

Kaj nudijo?

Med poletnimi počitnicami nudi živalski vrt številna strokovna vodenja, srečanja z živalmi, hranjenje živali, ustvarjalne delavnice, pravljice in še marsikaj. Naj naštejemo nekatere tematske sklope: *Naravoslovni dan, Hiša inkubator, Puščavske živali, Živalske oči, Ohranimo želve, Fotosafari, Živali Avstralije, Živali Madagaskarja, Indijski slon, Mehke in tople živali, Kresna noč, Hišni ljubljenci, Izdelovanje posladkov za živali, Spoznajmo kače, Žive in papirnate žabe, Šimpanzi, Morski lev ...*

Taborjenje malo drugače

V živalskem vrtu **gre za spoznavanje živali in njihovih navad** ob pomoči nekaterih udomačenih živali. Program taborjenja ponuja hranjenje nekaterih živali, ogled dela oskrbnikov in tudi to, kako spravijo žirafo spat. Zanimivo zna biti gledanje obiskovalcev iz ograde tako, kot jih vidijo živali. Večerja se pripravi ob tabornem ognju, peče se hrenovke, igra družabne igre, poje in nato razporedi po šotorih. Ponoči udeleženci obišejo nočno aktivne živali in nekatere, ki spijo. Zjutraj se zgođaj vstane in opazuje živali pri prebujanju. Po jutranji telovadbi z giboni sledi medvedji zajtrk in jutranja toaleta - k slonu pod tuš in k levom po dišave. Udeležite se lahko tudi male šole za oskrbnike. Za slovo pa "zavijete" slona v škatlo in pošljete domov lepe pozdrave.

Potrebuje: Spalno vrečo, baterijsko svetilko, primerno obleko in obutev, tople rezervna oblačila.

Program je namenjen: Organiziranim skupinam vseh starosti, otrokom od 8 do 12 let, odraslim in družinam.

Termini: Taborjenja potekajo vsak petek in soboto v mesecu juliju in avgustu od 15. ure prvega dne do 12. ure naslednjega dne.

Cena: 25 EUR.

Prijave na telefon: 01 24 42 180/188.

Vir:

http://www.ljubljana.si/si/turizem/ljubljana_az/1234/podrobno.html,

<http://www.zoo-ljubljana.si/index2.php>.

Foto vir:

<http://www.sxc.hu>.

Človek človeku

ČLOVEK

Brina Krašovec

Kultura v splošnem smislu se nanaša na proces, kjer človek preko stikov z drugimi ljudmi in preko stvari, dogodkov, ki ga obkrožajo, spoznava nove ideje, razvija svoje spretnosti, si pridobiva nova znanja, zavzema stališča in prepričanja.

Se kot tvorci in agitatorji gibanja s stoletno tradicijo sploh zavedamo svojega poslanstva in pomena, ki ga imamo v sredini, kjer delujemo?

Včasih se mi zazdi, da premalo poznamo vzgibe, preko katerih lahko v veliki meri nezavedno vplivamo na generacije in generacije mladih in starih, ki nam sledijo. Ker smo skavtsko gibanje, ki vključuje mlade po vsem svetu, je zelo pomembno, kako se vodenja tako velike in nehomogene skupine lotimo. Kljub temu, da nas povezujejo taborniški zakoni, smo vsak svoj individuuum in subjekt, ki, vsak na svoj način, zahteva spoštovanje osebnega dostojanstva in ohranjanje raznolikosti. Vse to nas odmika od monotonosti in izgube originalnosti. Seveda smo po svoji naravi in bistvu že sami po sebi tako drugačni, da se nam tega ni treba bati, je pa vsekakor v današnjem svetu, kjer je etnocentrizem na pohodu, bistveno, da obudimo fundamentalne ideje in vrednote, se z njimi poistovetimo in jih negujemo. Čeprav se vsi trudimo biti aktualni in zanimivi, to še ne pomeni, da moramo spreminjati svoj programski koncept zavoljo večje angažiranosti in participacije mladih. Kaj hitro se zgodi, da skrenemo s poti, kateri naj bi sledili v skladu s skavtsko doktrino in temeljnimi vrednotami. Zato apeliram na vse kreatorje in nosilce poletnih taborjenj, ostanite blizu naravi in človeku. Narava že sama po sebi ponuja nešteto različnih možnosti, kako razvijati in ohranjati človeškost, ki nam je vsem primanjkuje. Zatorej izkoristite te možnosti in prebudite v sebi prvinskost, ki se še vedno skriva v nas, pa čeprav smo v 21. stoletju. Pri iskanju umetnosti naravnega bivanja vam v prihodnjih poletnih dneh želim veliko uspehov in novih izzivov, ki vas bodo pripeljali do bogastva, ki ga človek skriva v sebi. ■

Uporabni pravni nasveti

Darko Jenko

Pravni predpisi na taborjenju (2. del)

Zaradi določb "Pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati vozila in vozniki vozil, s katerimi se prevažajo skupine otrok" (Ur. l. RS 110/04) je več kot samo priporočljivo, da prevoz otrok na taborjenje in nazaj opravi organizacija, ki ima pridobljeno ustrezno prevozniško licenco in izpolnjuje vse pogoje za prevažanje skupin otrok.

Taborniki vedno in povsod dosledno upoštevamo taborniške zakone, zaradi upoštevanja 10. taborniškega zakona - tabornik živi zdravo - skoraj ni potrebno opozarjati na določila "Zakona o omejevanju porabe alkohola" (Ur. l. RS 15/03) in "Zakona o omejevanju uporabe tobačnih izdelkov" (Ur. l. RS 26/03), kljub temu pa je bilo potrebno v 19. člen **Pravilnika** zapisati, da na tabornem prostoru ni dovoljeno skladiščenje, prodaja ali uživanje alkoholnih pijač in tobačnih izdelkov oz. kajenje.

V skupino predpisov, ki urejajo področje varovanja narave, spadajo "Zakon o varstvu okolja" (Ur. l. RS 41/04), "Zakon o ohranjanju narave" (Ur. l. RS 96/04) in "Uredba o prepovedi vožnje z vozili v naravnem okolju" (Ur. l. RS 16/95). Semkaj sicer spadajo tudi predpisi o ravnanju z odpadki (štirje pravilniki), ki so vsi navedeni v prilogi 4 **Pravilnika**. Odpadne vode od pranja, pomivanja in umivanja je prepovedano zlivati v vodotoke, kraške jame in škraplje ter kamorkoli na vodovarstvenih območjih. Obvezna je uporaba biorazgradljivih detergentov in čistil. Zagotoviti je potrebno, da odpadne vode ne vsebujejo strupenih snovi in minimizirati količine in onesnaženost odpadnih voda.

Odpadke se zbira v ločenih frakcijah in na način, da se na tabornem mestu zagotavlja ustrezna higiena, njihova količina se zmanjša na najmanjšo možno mero. Odpadna jedilna olja je prepovedano mešati z drugimi odpadki in jih odvajati v javno kanalizacijo, v greznice ali neposredno v vode in izpuščati v ali na tla. Kuhinjske odpadke je prepovedano mešati z drugimi ločeno zbranimi frakcijami.

Pri vseh dejavnostih na taborjenju je potrebno zagotoviti, da predstavljajo čim manjšo motnjo v naravi in ne povzročajo poškodb na tleh, drevju in drugih rastlinah ter, da s povzročanjem nepotrebne hrupa ne motijo prosto živčevih živali. To velja zlasti za hojo, športne igre, gradnjo tabornih objektov, nabiranje suhljadi in rastlin ter gob (naberemo lahko največ do 2 kg gob na osebo dnevno). Prepovedana je vožnja z motornimi vozili in motornimi kolesi izven urejenih cest in poti.

Upoštevati je potrebno vsa obvestila, opozorila in prepovedi, ki so kot posebni piktogrami nameščeni v naravnem okolju (npr. Primeren prostor za kurjenje, Pozor medved, Prepovedano taborjenje itd.).

Po končanem taborjenju je potrebno na tabornem prostoru in v njegovi okolici vzpostaviti prvotno stanje. ■

Od rodov Polni adrenalina

Člani Rodu Pusti grad Šoštanj smo se podali na preizkušanje svojih zmogljivosti. Ker smo taborniki željni novih podvigov, smo se podali adrenalinu naproti v adrenalinski park na Ježici. Vadba v tovrstnem parku je v osnovi zabava, ki mladim, željnim novih dogodivščin in doživetij, ponuja nov izziv. Poleg preizkušanja v različnih oblikah gibanja nam je adrenalinski park nudil tudi soočenje s svojimi sposobnosti koordinacije gibov, s sposobnostmi premagovanja strahu in neprijetnih situacij. Premagali smo negotovost in strah, obenem pa se napolnili z veliko mero poguma. Naloge so bile primerne za vse, saj so težavnostno stopnjo prilagajali našim sposobnostim. Za začetek smo se preizkusili v skoku v prazno. Naloga je bila zastavljena tako, da smo najprej splezali po lestvi na drevo in z višine desetih metrov skočili v prazno v globino. Nato je sledil poligon na višini, ki je bil postavljen visoko v krošnjah dreves. Sestavljen je bil iz 13 nalog, ki so nam tako ali drugače burile strahove. Nekatere si se moral spustiti po jekleni vrvi na drugo drevo, potem po vrvi premagati razdaljo od enega do drugega drevesa ... skratka, počutili smo se kot Tarzani. Da pa je bilo adrenalina za vse dovolj, smo se podali še na orjaško gugalnico. Veliko nas je odkrilo sposobnosti svojih glasilk, ki jih do zdaj še nismo imeli priložnost spoznati. Ves čas smo bili dobro varovani, saj je bil vsak opremljen s plezalnim pasom, vrvo in čelado.

Po obisku parka smo se odpravili v center Ljubljane, kjer smo si ogledali staro mestno jedro in se sprehodili po njenih ulicah. Vsi utrujeni, a hkrati navdušeni nad tovrstno izkušnjo, smo se odpravili proti domu enotni, da kaj takega še ponovimo.

Tina Čebul

Puntarji na motivacijskem oddihu na Obali

Letošnje taborniško leto se počasi preveša h koncu in s tem je vedno bližje tudi zaključek - poletno taborjenje. Dnevi so vse daljši in toplejši, priprave za taborjenje pa so tudi že v polnem zamahu. Tako smo se vodniki (PP-ji, RR-ji in grče) iz vrst tolminskih puntarjev odločili za polnjenje baterij in oddih proč od vsakdanjih skrbi. Za destinacijo smo določili domačo obalo. Enajsterica zagnanih puntarjev se je vkrcala v dva kombija in odbrzela proti morju. Po dveh urah vožnje in manjšem vzponu, smo ugedali cilj, majhno vasico Elerji. Ob lepem vremenu, v prijetnem okolju, obdani z naravo in s pogledom na morje, smo zbirali ideje in urejali program za taborjenje, se igrali različne zanimive igre za povezovanje in krepitev timskega duha, peli, si ogledali sečoveljske soline ter se sproščali z vrtenjem obročev in reševanjem sudokuja. Pri vsem nas je budno spremljal in nas čuval naš novi pasji prijatelj. V teh treh dneh smo združili prijetno s koristnim in se zadovoljni nad uresničenjem večine pričakovanih vrnili nazaj v našo alpsko dolino. Vonj po morju in soncu je ostal, mi pa že veselo pričakujemo zadnjih 14 dni v juliju in vsakoletno taborjenje na morju.

N.G., Rod Puntarjev Tolmin

rutkanet.
spletni taborniški servis

Nina Medved

INTERVJU

Intervju z Borisom Volaričem: Problemi na mariborskem območju

"Včasih smo bili taborniki namreč trendovska organizacija, kar se znova trudimo postati, vendar smo včasih malo preveč ideološko usmerjeni."

Mariborsko območje, ki je bilo v prejšnji številki opisano s precejšnje daljave, bomo tokrat spoznali malo bolj od blizu in z bolj osebne ravni. Kaj se v resnici dogaja pri nas in kdo dela "ko črn'c", kam so šli stari člani in zakaj je vedno manj novih? Mariborsko območje se vam tokrat razgalja iz ust Volarisa Borisa Volariča.

Tuhtajoči Vol. Foto: arhiv RXI.SNOUB

Kdo in kateri rodovi so zadnje čase najbolj aktivni na mariborskem območju?

V glavo mi v bistvu takoj padejo trije rodovi, in sicer: Rod ukročena reka, Rod XI. SNOUB in Rod Črno jezero. Imamo tudi ostale rodove, izmed katerih se nekateri ne udeležujejo naših skupnih akcij, nekateri so samo glasni, nekateri pa obstajajo samo na papirju. Za Maribor je še posebej značilno, da se nekatera imena že leta in leta enačijo s posameznimi rodovi. Če govorimo o RČJ, je edino ime, ki nam pade na pamet, Čips, če govorimo o RUR sta to Valerijan Salaj in Damijan Obal, iz XI.SNOUB pa taborniki verjetno še najbolj poznajo Crgo, Vindija in mene.

Kako pa se rodovi pri nas razlikujejo med seboj in drugimi rodovi?

V bistvu ima vsak rod svoj "feeling". Glede na to, da smo vsi člani ZTS, se pričakuje, da si bodo ti "feelingi" medsebojno zelo podobni in dejansko si drugod po Sloveniji so. V Mariboru pa ima vsak od teh treh rodov čisto drugačen "feeling".

Kje prihaja do razlik med rodovi?

Do razlik prihaja v komunikaciji med načelniki rodov in družin, ta komunikacija pa se seveda prenaša na način dela v vodu in na tak način bodo tudi člani komunicirali kasneje, ko bodo vodniki. Pa seveda osnovni program - vsi vemo, da je to že stara vijolična knjižica, h kateri vsak rod dodaja svoje elemente, ki so članom najbližji.

S čim povezuješ upad vpisa v našem območju?

V zadnjem času je to predvsem pomanjkanje promocije. Dostikrat namreč slišimo, da ljudje rečejo: "Če bi taborniki še obstajali, bi svojega otroka vpisal k njim." V dani situaciji je problem ravno to, da nismo enotni in da se ne pojavljamo skupaj v javnosti. V preteklosti pa je problem gotovo bil pomanjkanje kadra.

Je za probleme v območju kriva "stara srenja", ki je že predolgo na vodilnih položajih ali tudi novo, mlajše vodstvo ne bi uspelo spremeniti situacije?

Vsekakor stari taborniki, ki so na funkcijah v svojih rodovih že leta in leta, po mojem mnenju našemu

območju naredijo več škode kakor koristi, vendar pa tudi mladi sami nekako ne bi bili kos vsem nalogam. Predvsem zato, ker so mladi tisti, ki so najbolj zagreti in zelo projektno usmerjeni in tudi fenomenalno izpeljejo stvari, motivirajo, organizirajo. Vendar je treba tudi ohranjati kontinuiteto, pri čemer pa mladi pogosto nimajo dovolj vztrajnosti.

Vidiš morda kakšne rešitve?

Rešitev bi bila v sodelovanju med starimi kadri in med mladimi. Mladi bi morali poslušati stare, ki imajo sicer izkušnje, vendar so že malo zakrneli in nedovzetni za ideje. Hkrati bi morali stari biti bolj dovzetni za mlade in jim nuditi več podpore.

Ali prihaja do podobnih situacij tudi v drugih območjih?

Za nekatera območja vem, da prihaja do takih situacij, ni pa to pravilo. V precejšnji krizi je bilo koroško območje, katero se ob izdatni podpori Velenjčanov zdaj pobira. V podobni situaciji je bilo tudi pomursko območje, dolensko, če se ne motim, pa je v celoti ugasnilo. **Katera območja pa potem še sploh delujejo?**

Delujejo tista območja, v katerih je en sam človek s svojim imenom in

Foto: arhiv RXI.SNOUB

ugledom pripravljen stati za območjem in zastaviti svoje ime za delovanje območja. V Mariboru tako enačimo posameznike s celimi rodovi, kar po Sloveniji velja za celotna območja.

Okoli katerih problemov se v ZTS vrtimo v začaranem krogu?

Začaran krog je po mojem mnenju kadrovanje, izobraževanje in pa delo vodstvenih kadrov. Pogovarjal sem se z nekaterimi člani inštruktorskega tima, ki sicer deluje fenomenalno, ljudje prihajajo s tečajev zelo navdušeni. Potem pa sem zastavil vprašanje, zakaj so potem vseeno težave v rodovih? Ker tem ljudem potem, ko se vrnejo z inštruktaže, nihče ne nudi podpore.

Kako je bilo z našim območjem včasih (verjetno je prihajalo do drugačnih problemov)?

Mariborsko območje je včasih veljalo za eno največjih, za mariborskega "Baden Powella" pa bi lahko imeli Roberta Bobanca, saj je znal pridobiti znatno materialno podporo, zato je nekoč veljalo pravilo, da je bila na vsaki osnovni šoli ena četa, vsako območje pa je imelo svoj odred (zdaj rod). Včasih smo bili taborniki namreč trendovska organizacija, kar se znova trudimo postati, vendar smo včasih malo preveč ideološko usmerjeni.

Kam so šli vsi ti stari člani, ki so nekoč bili taborniki?

Vsi ti stari člani so se zaljubili, poročili, dobili otroke in sedaj sprašujejo po Mariboru, kje naj vpišejo svoje otroke k tabornikom.

Kako bi izgledalo in delovalo idealno taborniško območje oziroma rod?

Če bi bil taborniški rod idealen danes, jutri ne bi bil več. Idealnega taborniškega rodu ni. Taborniki smo predvsem vzgojna organizacija

in najboljše pri tem je, da se pri tem izpopolnjuje in izobražuje prav vsak. Taborniki bi morali biti tisti, ki bi se prilagajali novim situacijam, ki se vsak dan pojavljajo, zato je treba tudi iskati nove načine dela in komunikacije.

Se ti zdi, da smo v tem prepočasni?

Definitivno. Predvsem rodovi. Posledično tudi območja in nato celotna zveza.

Katere pa so pozitivne posebnosti našega območja?

Posebnost je to, da smo to, da smo Štajerci, kar pomeni da smo pri stvari z dušo in telesom in da ima vsak rod akcijo, katero pripravlja z dušo in telesom in na katero so vsi člani čustveno navezani, pripravlja pa se jo vse leto. Tako ima na primer Rod Črno jezero Piratski izziv; cel rod vse leto živi in dela za to. Tako dela XI. SNOUB ZOT. To so v bistvu akcije, ki povezujejo celotne rodove.

Koliko pa so te akcije prepoznavne v širši Sloveniji?

Dejansko prihajajo na te akcije taborniki iz celotne Slovenije, z našega območja je relativno naj-

manj udeležencev. Tako je mogoče ravno zato, ker smo si mariborski rodovi po načinu dela toliko različni, da mogoče nismo več kompatibilni. **Za zaključek, s čim bi povzel probleme mariborskega območja?**

Kar manjka mariborskemu območju, je ena oseba, ki bi ga posebljala in bi bila s svojim načinom dela in programski usmeritvi blizu vsem rodovom. In želim si, da bi taborniki res izvajali taborniški program, ne pa samo tisto na papirju. ■

Foto: arhiv RXI.SNOUB

Tabor na obisku

Nina
SiNi

Njim pa dogaja

Enajst najbolj zavzetih se je prvič zbralo že pozno jeseni 2005. Na prvem sestanku so si člani odbora pod budnim očesom strogega vodje (no, mogoče pa le ni tako hudo) razdelili naloge in priprave na 21. Svetovni skavtski jamboree so se začele tudi v Sloveniji.

Sestanki in srečanja, ki so se vrstili v naslednjih mesecih, so prve večje rezultate pokazali na prvem srečanju udeležencev, ki je od 1. do 3. decembra 2006 potekalo na Skomarju. Rdeča nit srečanja je bil Sherlock Holmes, ki je raziskoval primer BI-PI. Vodi, ki bodo v enakih zasedbah osvajali tudi jamboree, so poskušali rešiti vprašanje, kdo je Bi-Piju ukradel rog.

Po uspešnem srečanju so člani odbora dobili nov elan za nadaljnje delo in v začetku marca 2007 so se udeleženci srečali še drugič, tokrat v Sežani, kjer je dva dni vladal kralj Artur. Vodi so se med seboj pomerili v viteških igrah.

Zadnje srečanje je potekalo 9. junija, ko se je v Gorenju pri Zrečah zbrala celotna slovenska odprava na jamboree (tudi člani mednarodnega osebja).

Igor Majcen - Igi, vodnik

"Nothing is foolproof to a sufficiently talented fool!"

Jure Habjanič - Jež, vodja odprave

"Uspešnejši bodo, katerih vrste so strnjene v skupnem cilju!"

Tomaž Sinigajda - SiNi, animator, fotograf

"Meni je mene včasih tako žal!"

Maj Luzar, vodja IST, vodja Ho-Ho

Ford: "If you want to survive out here, you've got to know where your towel is."

Odbor za priprav

Čez nekaj dni se bo slovenska odprava na Svetovni skavtski jamboree odpravila na pot. Po nekajdnevnem potovanju po Evropi nas v Angliji čaka največji dogodek praznovanja stoletnice skavtskega gibanja. Skupina tabornikov pa je

Najbolj pridni, najlepši,

Emil Mumel, pomočnik vodje odprave

"Da ti ptice skrbi letajo nad glavno, ne moreš spremeniti. Lahko pa prepričaš, da ti spletajo gnezda v tvojih laseh."

Tomaž Strajnar - Blondi, uradni obisk

"Če želiš, da se sanje uresničijo, prenehaj sanjati in se podaj na pot!"

Tadeja Kapun - Miš, vodnica

"Življenje - to niso dnevi, ki so minili, temveč dnevi, ki smo si jih zapomnili."

avo Jamboreeja

začela z resnimi pripravami na odpravo, še preden smo vsi ostali sploh resno razmislili, ali se bomo jamboreeja sploh udeležili. To je odbor za pripravo jamboreeja pri Zvezi tabornikov Slovenije.

najboljši ...

Katarina Vinček - Keti, vodnica, vodja Ho-Ho

"Just walk a way if you feel so!"

Metka Behek, slovenske delavnice

Polona Rožman, slovenske delavnice

"Lep dan naj se vedno začne z nasmehom. Potem se bo tudi svet odzval na isti način."

Pogovor z vodjo odprave

Kaj je pravzaprav pravi pomen jamboreeja? Zakaj bi se sploh udeležili jamboreeja?

Jamboree je veliko svetovno skavtsko srečanje, ki naj mlademu taborniku - skavtu (saj taborniki smo seveda skavti) - ne bi pomenil zgolj druženja z vrstniki, temveč mu ponuja še mnogo več. Primerjam ga lahko z 12 dnevi življenja na drugem planetu, kjer je skoncentrirana vesoljna energija skavtstva, prežeta z mirom. Mladim je na voljo kopica privlačnih aktivnosti, kjer se učijo, razvijajo in rastejo v odgovorne prebivalce našega planeta. Da bodo ob povratku s planeta Jamboree v svojih domačih okoljih aktivno ustvarjali in delovali za boljši svet. Jamboree resnično spremeni življenja tistih, ki so kdajkoli bili del takšnega srečanja.

Z velikostjo akcije se zdijo prenosorazmerni tudi stroški. Kako torej na jamboree?

Stroški jamboreeja so (priznam) veliki. Res ni majhen kupček denar-

Martin Trampus, internetna stran, logistika

"Največji uspeh v življenju je, če znaš biti srečen zaradi tistega, kar imaš in ne nesrečen zaradi tistega, česar nimaš."

ja. Predlagam pa, da na stvar pogledamo še v drugačni luči. Če je to nekaj najlepšega in najboljšega, kar se ti je v življenju zgodilo, je cena pravzaprav sprejemljiva. Domala vsak posameznik je v štirih letih z malo dobre volje in pridnim delom sposoben privarčevati ta znesek. Poleg tega obstajajo tudi druge možnosti, s katerimi si stroške lahko ustrezno zmanjšaš. Tudi vodstvo odprave je precej delalo na tem, pri tem pa smo po svojih najboljših močeh svetovali in pomagali tudi udeležencem. Predvsem pa ne pozabimo humanitane note vseh jamboreejev, ko udeleženci bogatejših držav z nekoliko višjo tabornino omogočijo udeležbo mladim skavtom iz revnejših držav.

Odprava se v Anglijo odpravlja že teden dni pred začetkom jamboreeja. Kaj se bo dogajalo na poti? Kje vse se bo ustavila slovenska odprava?

Ker želimo slovenskim udeležencem dati kar največ, smo se odločili, da si na poti na jamboree ogledamo še košček naše nove domovine in nekaj njenih znamenitosti. Tako si bomo v Münchnu ogledali tehnični muzej, živalski vrt in mesto. Pot nas bo vodila do Strasbourgha, kjer bomo izvedeli več o delovanju evropskih institucij. Nadaljevali bomo s trajektom preko Kanala, raziskali mogočni Doverski grad in klife, pot pa nas bo vodila še v Stonehenge, veliki labirint, seveda pa nam ne uidejo lepote Londona in še in še ... Pestro in nepozabno bo!

RSK ima že dolgo tradicijo organiziranja taborov za izobraževanje svojih članov. Začetki segajo v leto 1974, na Pokljuko na Grajski planini. Leta 1998 smo po nekajletnem premoru ponovno začeli s sistemom kadrovsko-izobraževalnih taborov.

Ker pa se zavedamo pomena sodelovanja z drugimi rodovi, smo tabor odprli za vso taborniško javnost. Letos celo s korakom naprej, v smislu novačenja novih PP-jev, z malo pokljuko. Več si preberite na spletni strani ppt.rutka.net, kjer pa boste morda našli še marsikaj zanimivega: od fotogalerij, podrobnejšega opisa programa, do baze znanja. In seveda vse o letošnjem PPT_007. Prijave so še odprte!

“Tako kot MČ in GG je tudi PP željan gradnje svoje lastne osebnosti.

Samo orodja mu je potrebno ponuditi.”

Skavtfest

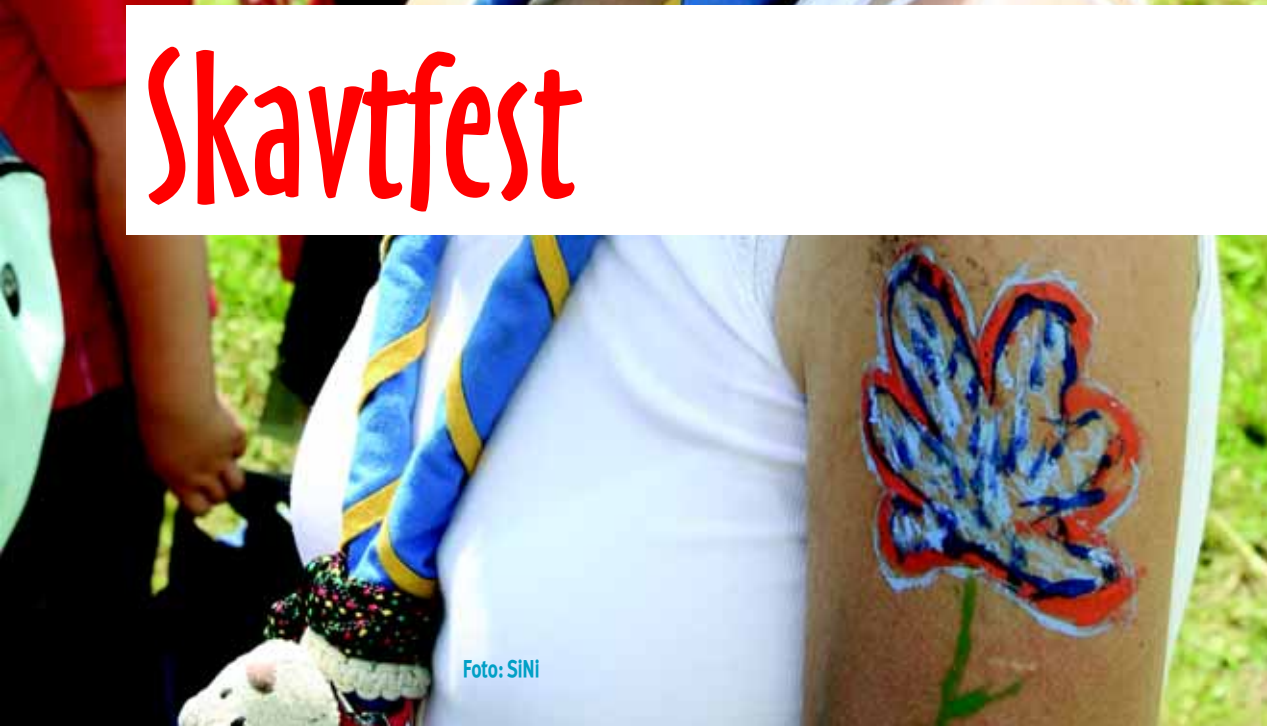

Foto: SINI

Po Skavtfestu

Emil MUMEL

Od velike ideje in pobude je nastala velika akcija. Kljub nekaterim nasprotovanjem in pomislekom smo organizirali veliko praznovanje 100-LETNICE SKAVTSTVA.

Foto: Miha Macek

V tridnevni akciji, ki se je odvijala od 15. do 17. junija pri jezeru v Velenju, smo združili kar tri stvari: Državni mnogoboj, praznovanje 100-letnice skavtstva in srečanje članov vseh generacij.

Zbralo se nas je kar nekaj čez 1500, ki smo se prav prijetno družili, tekmovali in se lepo zabavali na delavnicah. Poleg Državnega mnogoboja, ki se ga je letos udeležilo kar 116 ekip vseh starostnih kategorij in je tako res bil DRŽAVNI, smo pripravili veliko število (beri 53) najrazličnejših delavnic, ki so bile zanimive za vse udeležence.

Vse dogajanje se je pričelo že v petek s prihodom glavnine sodelujočih, nadaljevalo v soboto s pestro otvoritvijo, zanimivim in pestrim programom mnogoboja in delavnic ter svečano proslavo proti večeru. Soboto smo

zaključili s koncertom Čukov in poznim odhodom na spanje. Vse skupaj se je končalo v nedeljo z razglasitvijo rezultatov in odhodom domov.

Vse zadeve pa ne bi mogli izpeljati, če se za soorganizacijo ne bi odločili velenjski taborniki RJZ. Zato vsaka čast jim in najlepša zahvala v mojem imenu in imenu programskega sklopa pri IO ZTS.

Za prostovoljce smo poskušali pridobiti čim večje število sedanjih starejših članov, nekdanjih članov in inštruktorjev. In ne boste verjeli, uspelo nam je. Akcija je zbrala in združila preko 100 prostovoljcev, ki so pomagali soditi, voditi delavnice in kako drugače pomagala izvesti največjo akcijo ZTS - NACIONALNE SKAVTSKE ORGANIZACIJE ob praznovanju 100-letnice skavtstva.

Foto: Aleš Ajpot

HVALA VAM! Z vašo pomočjo smo zmogli izpeljati tako veliko akcijo in največje druženje članov skavtskih organizacij v Sloveniji.

Na koncu lahko rečem, da še tako na prvi pogled nora ideja lahko obrodi sadove, če stopimo vsi skupaj in jo izpeljemo v sodelovanju in slogi. Malo grenkega priokusa je pustila samo neudeležba nekaterih območij, ki so verjetno podvomila v kvalitetno izvedbo akcije.

Na koncu lahko rečem vsem še enkrat HVALA za pomoč in sodelovanje ter dokaz, da SKUPAJ ZMOREMO.

V velikem številu vas pričakujemo zopet v jeseni na ROT u, ki bo zadnji vikend v septembru na Resevni pri Šentjurju. Pridite kot tekmovalci, sodniki ali prostovoljci.

Foto: SiNi

Taborniki obeležili stoletnico skavtstva na Skavt festu

Aleš Cipot

Velenje obiskalo 1500 tabornikov

Zveza tabornikov Slovenije kot organizator in Rod jezerskih zmajev iz Velenja kot soorganizator sta ob stoletnici skavtstva pripravila Skavt fest - veliko taborniško-skavtsko srečanje in državni taborniški mnogoboj. Srečanje je potekalo v Velenju in okolici. Središče dogajanja je bilo isto kot na zletu oz. jamboreeju leta 1997 – turistični kamp ob Velenjskem jezeru. Glavnina dogajanja se je odvijala v soboto, ko je prispelo največ sodelujočih in obiskovalcev. Sicer se niso uresničile tihe želje o več tisočglavem obisku, še vedno pa je tudi številka okrog 1500 obiskovalcev zadovoljiva, zlasti ob upoštevanju dejstva, da so se nekatera številčnejša območja udeležila Skavt festa s skromno udeležbo. Za to si zaslužijo kritiko, ne glede na razlog. Navdušeni smo bili nad množično udeležbo tabornikov z Južnoprimorsko -notranjskega območja, ki so poskrbeli za enotni zunanji videz s prepoznavnimi majicami in sloganom »J'st čut'm JPN«. Tudi nekatera druga območja se lahko pohvalijo s solidno udeležbo.

Obiskala sta nas minister za obrambo, Karel Erjavec, ter za šolstvo in šport, Milan Zver. Oglevala sta si prireditveni prostor, se preizkusila v kakšni izmed delavnic, povedala kakšno prigodo in s svojim obiskom dodala celotni akciji še večji pomen. Velenjčani nadaljujejo tradicijo pomembnih državniških obiskov. Leta 1997 nas je namreč obiskal takratni predsednik države Milan Kučan. Ker sta na prireditveni prostor ministra prispela - sicer ločeno in ne istočasno, ko so bile delavnice in mnogoboj v polnem zamahu, večje pozornosti taborniške javnosti nista požela, če odmislimo fotografe.

V soboto so bile obiskovalcem na razpolago različne delavnice, med drugim so se predstavili tudi Slovenska vojska, reševalci in gasilci, zanimiv je bil ogled dresure psov, v vročem vremenu pa tudi vožnja s čolni po Velenjskem jezeru. Prisotne so bile tudi bolj taborniško obarvane delavnice in delavnice, ki jih je moč že več let srečati na podobnih taborniških prireditvah. Prijeten pogled na številčno taborniško družino, ki se je zabavala na delavnicah in sočasno tudi trudila na mnogoboju, je motilo soparno vreme, pred katerim se prisotni na prireditvenem prostoru skorajda niso imeli kam zateči v senco. Organizatorji so že dopoldan poskrbeli za zaščito pred soncem s sončnimi kremami, ki so jih razdelili med tabornike na uvodnem zboru. Za pijačo je bilo v vročem dnevu poskrbljeno, je pa na ta segment organizacije padlo nekaj kritik. Kakor tudi na daljše vrste pri čakanju na obroke. Vsekakor pa smo na dan Skavt festa imeli raje soparo kot dež.

Veliko tabornikov je bilo na Skavt festu prisotnih le v soboto, saj so imeli v soboto organiziran prevoz v Velenje in domov. Torej so si ogledali delavnice, predvsem pa prišli tekmovat na mnogoboj. Veliko tabornikov je prišlo tudi samo na obisk, saj niso sodelovali v tekmovalnih ekipah.

Sicer je težko primerjati kakovost izvedbe mnogobojja nekoč in danes, vendar se že več let pojavljajo podobne slabosti in napake. Če je bila število sodnikov na mnogoboju tokrat manjša težava, pa je bila vsekakor

vprašljiva strokovnost in usposobljenost nekaterih sodnikov, pojavilo se je tudi nekaj tehničnih težav. Skrb zbujačo je dejstvo, da bo slabo pripravljenost in strokovno znanje sodnikov težko spraviti na zeleno vejo. Gre za dolgotrajen proces, ki je odvisen od najrazličnejših subjektov, in lahko kljub velikemu trudu še naprej obrodi slabe sadove.

Rezultate mnogoja najdete na spletni strani: <http://mnogoboj.rutka.net/doc/rezultati.pdf>.

Na zaključni slovesnosti se je zvrstilo nekaj govorcev, predstavili so se velenjska častna taborniška četa in pevski zbor. Nekatere je zmotila kozmetična napaka z globljim pomenom – na zaključni slovesnosti namreč ni bila izobešena zastava ZTS. Podelitev »priznanj« našim inštruktorjem je bila ob nepravem času na nepravem mestu. Obiskovalci (sploh tokrat, ko je večina zbranih otrok) običajno na takšnih prireditvah čakajo, da je bo čimprej konec, skrbno pripravljeni govori pa gredo na drugo uho ven. Sicer so se zaključne slovesnosti udeležile mnoge pomembne osebnosti, vendar pa bi ob prevladujoči zelo mladi populaciji zbranih vseeno kazalo razmisliti o drugačni vsebini, ki bi jim bila bolj prilagojena. Potrebo po obisku in govoru pomembnih osebnosti iz taborniškega in netaborniškega življenja pa bi bilo mogoče zadovoljiti kako drugače in v kakšnem drugem

Foto: SINI

Foto: Aleš Cipot

terminu. Vsekakor pa smo imeli kaj pokazati – 1500 zbranih tabornikov je dober argument.

V soboto zvečer je obiskovalce s koncertom v bližini velenjske Rdeče dvorane razveselila skupina Čuki. Prevoz tabornikov s tabora ob Velenjskem jezeru in nazaj do tabora je bil organiziran, kar nekaj tabornikov pa se je vseeno odločilo vrniti peš. Čuki so sicer prepoznavna tržna znamka, so pa bili prikrajšani tisti, ki so si zaželeli tipični taborniški večer ob tabornem ognju s kitarami. Mogoče bi bilo ob stoletnici skavtstva vseeno bolje poskusiti s klasičnimi taborniškimi večeri. Velenjčani so se potrudili in pripravili tudi himno Skavt festa, katere avtor besedila je Marko Nastran, avtorica glasbe pa Metka Smirnov.

Velika pohvala gre vsem, ki so skrbeli za organizacijo, ne glede na to, da je bilo izrečenih kar nekaj kritik. Potrebno je poudariti: imeli smo se lepo, takšne prireditve so nujno potrebne in so velik magnet za množično udeležbo. Organizacija takšnih prireditev ni mačji kašelj in resnici na ljubo so v Sloveniji redke sredine, ki so zmožne organizirati in izpeljati takšno prireditev. Res se je bilo lepo vrniti »na kraj zločina« po desetih letih in obupati čudovite spomine. Velenje je res kraj, kjer tabornišvo živi. Z veseljem se bomo k vam vračali na akcije v prihodnosti. Še enkrat vsem organizatorjem iskreni in skromni HVALA.

Foto: SINI

Kdo se boji stoletnice skavtstva?

Skavtfestu ob rob

Amerikanec

Gibanje, katerega vitalni del je tudi slovensko taborništvo, v letošnjem letu praznuje stoletnico ustanovitve. Zveza tabornikov Slovenije, nacionalna skavtska organizacija, je vključena v Svetovno organizacijo skavtskega gibanja (WOSM), ki je pravzaprav tista, ki praznuje stoletnico. Slovenski taborniki smo tako tisti, ki v Sloveniji ponosno praznujemo stoletnico tega največjega mladinskega vzgojnega gibanja na svetu. Tudi to smo pridobili s ponovno vključitvijo v WOSM, katere del smo, kot dediči pred drugo svetovno vojno obstoječih organizacij - skavtske in gozdovniške - pravzaprav že bili.

Ko so leta 1951 predvojni skavti in gozdovniki ustanavljali skupno organizacijo, so jo zagotovo videli kot del tega gibanja. Gibanja mladih, ki vzgaja mlade preko edinstvene metode, ki jo je tudi na podlagi idej in izkušenj Ernesta Thompsona Setona zasnoval Robert Baden-Powell.

Foto: Aleš Cipot

Pa se teh dejstev mnogo premalo zavedamo. Taborništvo danes še vedno nekateri vidijo kot unikum, kot nekaj, kar ni čisto skavtsko. Česa se bojijo? Taborniki smo, po vseh kriterijih in po vseh vidikih, skavti. Imamo tudi gozdovniško zgodovino, to je res. Pa vemo, da so se slovenski gozdovniki pravzaprav odcepili od skavtske organizacije? In da so že zelo kmalu po tem začeli iskati možnost sodelovanja in ponovne združitve v enotno organizacijo? To jim je po drugi svetovni vojni tudi uspelo - skupaj so ustanovili eno organizacijo, Združenje slovenskih tabornikov, ki je tako postalo dedič predvojnih organizacij. Vemo, da je Baden-Powell veliko sodeloval s

Foto: Miha Maček

Setonom tudi pri oblikovanju podlag za skavtsko organizacijo? Vemo, da je bil Seton dolgo časa tudi načelnik ameriške skavtske organizacije (BSA)?

Kakorkoli gledamo, smo taborniki vedno bili in smo del tega gibanja. Že 85 let! Tega ne morejo spremeniti niti želje in preinterpretacije zgodovine s strani nekaterih.

Pa se vseeno marsikdo obnaša, kot da je stoletnica nekaj nepomembnega. Da pravzaprav ni čisto naša. Nam podobna organizacija to s pridom izkorišča, kot še marsikatero našo napako. In potem smo užaljeni. Užaljeni, ker nas ne prepoznavajo kot skavte (saj se niti ne trudimo za to, da bi bili kot taki prepoznani), užaljeni, ker se nič ne dogaja ob stoletnici (ko pa se, nas ni tam), užaljeni, ker nismo edini (čeprav je to tako pomembna obletnica, da bi lahko praznovala cela Slovenija).

Skavtfest v Velenju je bila osrednja slovenska prireditelja ob obletnici skavtstva. Tisti, ki smo bili tam, smo se imeli fino in marsikdo je iz Velenja odšel "z okusom po še". Tudi jaz. Je pa na koncu kljub temu, da sem se tam počutil res skavta, ostal v meni en črv: lahko bi nas bilo več - udeležencev, organizatorjev, prostovoljcev. Pa se nekateri - na srečo so v manjšini - niso odločili za to. Enostavno so se raje odločili, da jih ne bo. Žalostno je, da so ravnali v nasprotju s tem, zaradi česa so sploh v organizaciji - ravnali so neskevtsko in nevzgojno.

Jim lahko še vedno zaupamo vodenje mladih v skavtski organizaciji?

Žaboboj 2007

Kot že vsi veste, se v MZT vedno kaj dogaja. V najlepšem mesecu pomladi in mesecu zaljubljenecv smo ljubljanske žabe veselo regljale naokoli. Male in malo večje žabe smo se v soboto, 19.maja, zbrale na žabjem "fightu" oz. na ljubljanskem mnogoboju z imenom Žaboboj.

Zakaj neki? Da bi se pomerile v marsikateri disciplini in osvojile katero izmed prestižnih nagrad. V Pržanu je ob 9h na info točki na napotke čakalo 27 ekip iz 8 ljubljanskih rodov. Po končanem otvoritvenem zboru se je tekmovanje začelo s polno paro. Ekipe in njihove vodnike so organizatorji oskrbeli s potrebnimi informacijami in zemljevidi, kar je močno skrajšalo čakalne vrste na posameznih panogah, kot so postavljanje ognjev, lokostrelstvo, sam svoj mojster in odbojka.

Najmlajši so kar hitro ugotovili, da je peka "šmorna" v kotličku lahko zelo zabavna, še posebej, če si moraš prav vse postaviti in pripraviti sam. GG-ji so svoje znanje preizkušali v malo bolj zahtevnih nalogah. Najtrši oreh je bila orientacija, kjer so nekatere ekipe iznašle prav poseben način signaliziranja. Ha, zakaj bi se človek ukvarjal s semaforjem, če lahko uporabiš svoje okončine in z njimi kriliš v obliki črk

Foto: Miha Maček

ali pa enostavno uporabiš sporazumevalno tehniko gluhomimih? Res je, pričakovanja nekaterih ekip in njihovih vodnikov se niso uresničila. Glave so staknili skupaj in spoznali, da je delo med letom obrodilo bolj piškave sadove. Toda nekaterim se sploh ni ljubilo premakniti svojih blažilnikov udarcev (beri: zadnjic) z ene panoge na drugo. Najbrž je bilo

krivo sonce. A zagotovo bi pomagalo nekaj vzpodbudnih besed njihovih vodnikov in blažilniki bi dobili nov zagon. Morda je bilo sonce krivo tudi za sodniške spodrsaljaje, saj pripeka lahko povzroči, da postanejo besede in številke v propozicijah nerazumljive. Ampak na MZT se ne damo! Se že pripravljamo na nove izzive za prihodnji mnogoboj, saj so se načelniki rodov zedinili, da izvajanja našega osnovnega programa ne gre prepustiti vremenskim vplivom, slabemu dnevu, utrujenosti, maturi ali, bognedaj, izpitom. Torej, Žaboboj 2008, prihajamo! Tokrat s polno malho znanja in veselja, do nabiranja novih pozitivnih izkušenj!

Nadja D. Cirar, MZT Ljubljana

Foto: Miha Maček

Jupiter, planet letošnjega poletja

Jupiter je največji planet našega Osončja. Nahaja se onkraj Marsove orbite in je v času, ko je na isti strani Sonca kot Zemlja, od nje oddaljen okoli 600 milijonov kilometrov. Ime je dobil po najpomembnejšem rimskem bogu, čeprav takrat še niso vedeli, da gre za največji planet Osončja. Jupiter je večji kot vsi ostali planeti Osončja skupaj, hkrati pa njegov premer doseže le desetino Sončevega. Kar dve njegovi luni sta tako veliki kot Merkur, ki je eden od planetov. Čeprav so štiri najsvetlejšje Jupitrove lune lepo vidne že z manjšim daljnogledom, jih je šele v začetku 17. stoletja v enem od prvih svojih opazovanj skozi teleskop odkril italijanski astronom Galileo Galilei. Na podlagi opazovanj njihovega gibanja okoli Jupitra je sklepal, da je imel Kepler prav, ko je trdil, da se verjetno tudi Zemlja podobno vrti okoli Sonca. Zaradi takšnega revolucionarnega mišljenja je prišel v spor s Cerkvijo in malo je manjkalo, da ni končal na grmadi. Znan je njegov stavek, ki ga je potihoma izrekel po glasnem priznanju Cerkvi, da ima prav: "E' pur si muove!" - "In vendar se vrti!"

Jupiter bo poleti na nebu celo noč. Kot najsvetlejši objekt ga bomo našli zvečer nekako na jugovzhodu, sredi noči na jugu, zjutraj pa na jugozahodu. Poleg Venere, ki še sveti kot Večernica zvečer na zahodu, je edini planet, ki se kaže kot ploskva že v manjših daljnogledih. Z daljnogledi bomo lahko opazili tudi največje štiri Jupitrove lune (Io, Evropa, Ganimed in Kalisto). Če jih boste opazovali več dni zapored, boste lahko opazili njihovo gibanje okoli Jupitra. ■

Bog Jupiter upodobljen na Rimskem kovancu. Foto: internet - neznani vir

Jupiter in njegove Lune skozi teleskop. Foto: internet neznani vir

Jupiter - čudež abstraktni umetnosti narave. Foto: NASA

KOSOBRIŃNOVI PRIPRAVKI

Kosobrin

Namaz iz zajčje detelje

Potrebujemo: 3 pesti zajčje detelje, 1 sirni namaz Tamar, 2 žlici gorčice, sol in poper po okusu.

Priprava: lističe zajčje detelje operemo, odcedimo in na drobno narežemo. V sirni namaz vmešamo drobno narezane lističe zajčje detelje, gorčico sol in poper. Dobljen namaz postavimo na hladno mesto, da se rahlo strdi. Namaz namažemo na svež kruh, najboljšo na črn ali ržen.

Krepka juha

Potrebujemo: 10 dag ciprja, 5 dag kopriv, 4 krompirje, 5 dag mladih listov alpske kislice, 2 korenčka, 1 glavico čebule, 2 žlici olja, 1 jajce, 2 žlici kisle smetane, drobnjak, sol in poper po okusu.

Priprava: Očiščene mlade poganjke in liste ciprja, mlade koprivine liste in mlade liste alpske kislice operemo in prelijemo z vrelo vodo. Odcedimo in vse skupaj drobno narežemo. Na olju prepražimo drobno narezano čebulo, krompir narezan na kocke in korenček narezan na kolute. Dodamo na drobno narezano zelenjavo ter zalijte z 1/2 litra vode. Osolimo in popopramo. Juho kuhamo na lahkem ognju dokler se zelenjava ne zmežha.

Dodamo jajce in kisló smetano ter dobro zmešamo. Na koncu juho posujemo z drobno narezanim drobnjakom.

Ocvrti cvetovi bučk

Za eno osebo potrebujemo: 5 cvetov bučk, 1 jajce, 4 žlice moke, 1,5 dcl mleka, sol, olje.

Iz mleka, moke, jajca in ščepca soli naredimo testo za palačinke. Cvetove operemo, povaljamo v testu za palačinke. Na vročem olju jih ocvremo.

Trpotčevi polpeti

Potrebujemo: 80 dag na drobno narezanih mladih listov širokolistnega trpotca, 10 dag masla, 2 jajci, 8 dag sira, 2 dl mleka, olje za pečenje, 4 žlice moke, 2 žlici belih drobtin, sol, poper.

Drobno narezane liste prekuhamo v slanem kropu. Iz polovice masla in moke pripravimo prežganje, ki ga razmešamo z mlekom in pustimo, da se skuha v gosto omako. Odstavimo, primešamo sesekljane trpotčeve liste, nariban sir, jajce, sol in poper. Vse sestavine dobro premešamo. Iz mase oblikujemo polpete, ki jih povaljamo v moki, jajcu in nazadnje še v drobtinica. Polpete na obeh straneh spečemo v vročem olju. ■

KEMIJA V TABORNIŠTVU

Lea Repič

Jaka Bevk - Šeki

ČIRAČARA

Ali se bojiš, ko bliska? Veš, kaj je blisk? To so elektroni, ki v hipu stečejo od oblaka na tla. Tak blisk je zelo nevaren. V našem eksperimentu boste nastopali kot čarovniki. Pričarali boste blisk iz vilic! Ne bojte se, ta blisk ne bo nevaren.

Vzemite suh

. Nanj položite

. Nato kos stiropora podrgnite ob

, ki jo imate na sebi in ga položite na

Ko približate prst vilici,

preskočijo nanj elektroni. Če je dovolj temno, boste videli

Dosti uspeha pri izvajanju eksperimenta vam želim!

Specialist prve pomoči

V preteklem mesecu se je v Radovni kar dogajalo: strmoglavilo je letalo, požar je zajel taborniško hišo, prometna nesreča, utopitve, padci z višin, akutni koronarni sindromi, anafilaktični šoki, vročinski krči, epileptični in astmatični napadi, zlomljene roke, noge, hrbtenice, da o krvavitvah sploh ne govorimo ... Ja, končno smo obudili specialista prve pomoči!

Naporen tečaj, ki je potekal v dveh vikend paketih (18. - 20.5. in 1.- 3. 6. 2007) je za nami. Skupaj je na tečaju bilo 11 tečajnikov, 4 mentorji - predavatelji, 2 člana osebja (kuhinja) in 4 maskerji. Tečajniki so osvojili osnovno teoretično znanje, vse skupaj pa smo preizkusili tudi na praktičnih simulacijah. Znanje smo na koncu preizkusili s testom in praktičnim primerom, katerega je moral rešiti vsak sam. Vsi tečajniki so uspešno opravili osnovni tečaj. Sedaj jih čaka še izvedba osebne projekta in že se lahko prijavijo na nadaljevalni tečaj, po katerem bodo pridobili naziv - **specialist prve pomoči**.

Tečaj je namenjen vsem vodnikom, vodjem enot, predavateljem na vodniških, specialističnih tečajih in PP-jem, ki še nimajo opravljenega izpita iz prve pomoči za motorna vozila.

Prva pomoč se zdi nekaj samoumevnega, a žal kaže, da je znanje laikov zelo slabo. Večina ljudi ne ve, kaj bi storili, zgrabi jih panika in potem brezglavo tavajo. Prav to pa večinoma odloča o življenju in smrti.

Naše poslanstvo je, da bi razširili znanje o tej pomembni veščini. Taborniki tu lahko zelo pomagamo. Ugotovili smo, da je tečaj koristen in potreben v našem sistemu izobraževanja.

Za kvaliteto tečaja so poskrbeli mentorji (zdravstveni delavci): Tanja Vidmar - RSO, Gašper Razdrh - RSO, Nika Furar - PR Gorje ter seveda osebje. Vsem se zahvaljujem za sodelovanje.

Gregor Robič

Vsi za samega sebe, eden za nikogar

Znana taborniška igra, s pomočjo katere spoznavamo dinamiko in odnose znotraj skupine, se konča z delom, ki so ga avtorji poimenovali "Praznovanje". Mlad par se je poročil. Ker je kljub svoji revščini hotel srečni dogodek deliti s prijatelji, sta mladoporočenca sklenila, da vsakemu svatu naročita prinesiti po liter vina, ki ga bodo zlili v skupni sod in iz njega točili pijačo za rajanje. Svatje so prihajali, vsak je iz svojega litra vsebino izlil v sod. Ko se je rajanje pričelo, so slovesno natočili prvi kozarec ... Ampak, glej - iz soda je pritekla čista voda.

Čiste vode si natoči tudi marsikateri prostovoljec v ZTS in prav vsak se v tistem trenutku vpraša, če naj vodo mogoče malo posladka ali pa posoli s solzami svojega obupa. Sposobnosti, da bi iz nje delal vino, menda nihče od nas nima. Pa ne samo, da večinoma taborniki v skupne projekte dolivamo samo vsak svoje vode. Še več, na koncu od tistega prostovoljca, ki je ves svoj čas in sredstva namenil pripravi soda, zahtevamo, naj nam postreže z vrhunskim vinom.

Tak sprejem je dosegel tudi novi RutkaNET. Nihče ni rekel "Oh, super - nekdo se je potrudil in nam pripravil avtomatiziran sistem za objavo novic, dogodkov in druge vsebine, poleg tega pa je znal bazo članstva povezati z uporabnimi aplikacijami za uporabnike. Komaj čakam, da se razvije in še sam bom prispeval material, ki ga imam za objavo." Noben nov obraz se ni prijavil na relativno preprosto nalogo, za katero je vse uporabnike prosila ekipa. V RutkaWiki (saj poznate wiki filozofijo, ne?) sta od poziva na portalu vsebino vpisala točno 2 tabornika, nečlana ekipe RutkaNET ... Je pa zato okoli 300 tabornikov izrazilo mnenje, da je nova podoba servisa grozna, kakšen ducat ali dva je svoje nezadovoljstvo izrazilo na forumu, nekaj manj jih je jokalo ob začasni izgubi te in one ugodnosti, ki je na starem okornem sistemu ob obilici nepotrebne vzdrževanja (ki ga je seveda samoumevno opravljal nekdo iz te prostovoljne ekipe) še obstajala, ena deklica je sarkastično vprašala, zakaj sta v novem logotipu portala dve zeleni in dve modri barvi, ostareli tabornik, ki je ob popoldanskem igranju golfa s svojimi poslovnimi partnerji že pozabil, kaj je to prostovoljstvo, pa je na sestanku Izvršnega odbora ZTS celo protestiral (ubogim IO-jevcem, ki seveda s prenovo niso imeli prav veliko), kako neprofesionalno je bil narejen preskok.

Smo vsi izgubili nekaj perspektive? Od 16-letnega fanta in nekaj prezaoplenih pomočnikov pričakujemo profesionalnost, ki je običajno ne izpolnjujejo niti velika podjetja z mastno plačanimi vodjami projektov, programerji in oblikovalci? Smo pozabili na t. i. "varno okolje", ki je ena izmed glavnih značilnosti prostovoljne organizacije? Smo pozabili na solidarnost in to, da se nam vsem skupaj vrača samo tisto, kar vsi skupaj nekam vložimo?

Klemen Kenda - Bubi

S kravatami na 15. BIČIKLETI ŽUR

Bičikleta žur je praznoval 15. rojstni dan, zato se je spodobilo primerno obleči. Vsi smo si nadeli kravate, ki so bile že natisnjene na naših majčkah v barvi mete. Tako smo bili vsi elegantni in pripravljeni preživeti še tako poseben dan. 15. Bičikleta žur je sovpadal s 50. obletnico delovanja taborniškega Rodu jadranskih stražarjev iz Izole. Bičikleta žur zdaj prehaja v pravo puberteto, saj je po letošnjem obisku očitno, da jo razganja od dogajanja.

To potrjujejo naslednje številke: petnajsti Bičikleta žur je tokrat privabil rekordnih **52 tričlanskih ekip** (veliko prijav smo žal morali zavriniti), 18 taborniških ekip in 34 rekreativnih ekip (med katerimi je bilo veliko mešanih, taborniško-rekreativnih), več kot 150 tekmovalcev iz Slovenije in tujine, z organizatorji in ostalimi spremljevalci vred pa smo dosegli druženje skoraj 250 ljudi, ki so želeli na kolesu ali peš preživeti rekreativen, drugačen, bolj pester in zanimiv dan.

Kaj je prignalo toliko ljudi iz vseh koncev Slovenije, da so vzeli pot - oprostite, pedala - pod noge in se udeležili ne ravno najbolj napornega tekmovanja na tem svetu? Mogoče se odgovor skriva v pestrosti **odštekanih nalog** na KT, ki so jih tekmovalci reševali na progi: tekmovalci so se pomerili v krpanju zračnic, ŽOM (živiljenje ob morju) testu, ciljanju veder v morju, degustaciji vin in olja, pantomimi ter se nekje na poti okrepčali s palačinkami in hrenovkami. Nekaterim v razvedrilo, drugim pa klastrofobijo, je bil prehod skozi tunel, za najbolj neučakane tekmovalce smo organizirali še hitrostno etapo, da so lahko vmes tudi zares pokurili kakšno kalorijo, saj poletje že prihaja. Morda je odgovor tudi v **progi**, ki s svojimi **22 kilometri**, speljanimi po izolski občini, ni ravno spominjala na dolžino kitajskega zidu.

Tekmovalci so se kljub drugačnemu tekmovanju vrnili na cilj v povprečno šestih urah, kjer jih je čakalo kosilo - slastne testenine z golažem. Malo po dvajseti uri se je začel **zaključni program**, ki je zajel kratko zgodovino vseh 15. let in zahvalo osebam, ki so pripomogli k vsem svetlim trenutkom našega Bičikleta žura. Nato so razglasili rezultate v treh kategorijah in skupnega zmagovalca, rekreativno ekipo Fora mi čamo. Zmagovalci so se odpeljali domov z novim kolesom, ostale ekipe na stopničkah pa s praktičnimi nagradami. Vsi so dobili diplomo in še topel spominski CD s slikami z ravnokar zaključene Bičiklete. Najboljša nagrada za tekmovalce pa je bila **večerna roštiljada** v melodiji sardel in kalamarov. Tekmovalci so tako ob vročem tabornem ognju doživeli en lep in drugačen večer, rekli kakšno besedo s

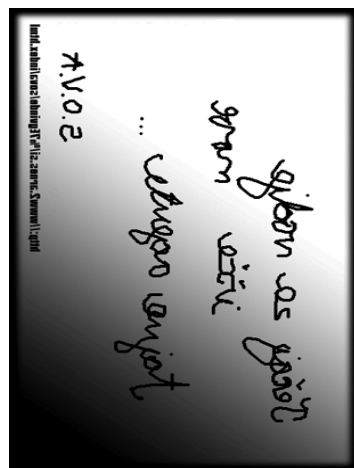
KT - porivanje starega kolesa

KT peka palačink-okrepčevalna

KT - tunel

starimi prijatelji, spoznali nove in obljubili, da se seveda vidimo tudi drugo leto.

Kot organizatorji se moramo zahvaliti tistemu tam zgoraj, ki nam je omogočil lepo sončno vreme in seveda našim sponzorjem oziroma vsem tistim, ki so na kakršenkoli način pomagali pri letošnji Bičikleti, saj je brez vas organizacija takšnega tekmovanja nemogoča: Trgovini B-POINT, Vinarstvu in oljkarstvu SLAVEC, trgovini SKAT, Fotokopirnici TRIXIN, Pivovarni in restavraciji EMONEC, Diskontu BAJT, MLINOTEST KRUH KOPER, DELAMARIS-u, Tedniku MANDRAČ, RADIU CAPRIS in RADIU KOPER ter TV KOPER, Ozvočenju in razsvetljavi BOJAN KRKAČ s.p., HTP SIMONOV ZALIV, PGD KORTE, INTEREVROPI KOPER, KOMUNALI IZOLA.

Prav tako hvala vsem, ki so karkoli drugače prispevali k organizaciji in smo jih pozabili omeniti, **še največja zahvala pa gre tekmovalcem, brez katerih bi to bila samo še ena običajna sobota.**

Da ujameš pozitivnih vibracij dur, pridi spet na Bičikleta žur!

Rezultati in slike na: <http://bici.rutka.net>.

V slengu,

Egon Von Benčič

KT začetek hitrostne etape - pumpanje gum

Mnenje

Klemen Kenda

Skavtstvo ali skavtizem?!

Nekaj številčk nazaj je v reviji nekdo razglabljal o tem, kaj je bolj prav, skavtstvo ali skavtizem. V naslednji številki mu je oporekala skavtinja - tabornica iz zamejstva. Zanimivo in poučno čtivo. Jaz pa pravim, da bi mogoče kdaj morali pozabiti na obe omenjeni oznaki našega gibanja in pomisliti na to, da se pri nas "gremo" taborništvo!

Danes, ko to pišem, poteka 12. Evropska skavtska konferenca v Portorožu že tretji dan. O njej sem slišal na lokalnem radiu, kamor se je oglasila neka katoliška skavtinja in povedala vse o Skavtski konferenci in o tem, koliko je tam skavtov. Prepričan sem, da moja stara mama, pa čeprav ji vsako leto vsaj enkrat razložim, v čem je trik poimenovanja, ni dojela, da v tem projektu igramo enakovredno vlogo tudi taborniki. Spet se bom moral zagovarjati, ko bom naslednjič na obisku. Potem me je klical naš tabornik in mi omenil članek v Nedelu, ki omenja 100-letnico skavtstva. Spet - taborniki smo omenjeni čisto na kratko nekje na koncu. Ista zgodba. Potem sem si pogledal še prispevek na SiOL-u. "Začetek Evropske skavtske konference", "Solidarni moramo biti vsi, ne le skavti" in podobni naslovi.

Skoraj vse v redu in prav. Z našega "skavtskega" zornega kota. S stališča naših odnosov z javnostmi je pa to cvek z rdečo in redovalnico! Sem prepričan, da bi celo prebivalci tistih krajev, kjer so taborniki v zvezi s svojim skavtskim poreklom najbolj ozaveščeni, ne povezali omenjenih novic s svojimi taborniškimi rodovi.

Odlučimo se že enkrat ... Bomo šli z roko v roki z ZSKSS-jem in formirali nekakšno poenoteno slovensko skavtsko gibanje? Nimam skoraj nič proti. Punce imajo prav prisrčne, pa tudi fantje so večinoma še kar znosni (čeprav mi je Stric Volk prišepnil, da imajo pri praktičnih opravilih kakšno levo roko preveč). Ali pa bomo šli po svoje? Če bomo šli po svoje in bomo poskusili 2 milijona Slovencev prepričati o tem, da oni nimajo prav, da smo taborniki pravzaprav skavti in da so *skavti* "le" *katoliški skavti*, mislim, da smo že pred začetkom obsojeni na propad. ZSKSS se je v očeh javnosti pojavila kot alternativa ZTS in v teh očeh to tudi ostaja. Če smo taborniki, je naše gibanje taborništvo (in to je tisto gibanje v Sloveniji, ki zastopa WOSM-ove barve) in naši člani taborniki in tabornice. Konec besedi. Z medlo identiteto ne delamo drugega kot zmedo. Najprej v svojih vrstah, takole na trhljih tleh pa se tudi navzven ne znamo pokazati.

Kar se predstavitve ZTS širši javnost tiče (odmislimo politike in podobne), smo 12. Evropsko skavtsko konferenco pomagali organizirati izključno za ZSKSS! Se nam bodo vsaj zahvalili?

Aktualno

Veronika Sossa

Odrpta vrata v naravo

Odrpta vrata v naravo je posebna in najnovejša taborniška akcija Rodu modrega vala, ki se je dogajala 23. in 24. junija v Jamljah, vasi pri Gorici. Tradicionalni junijski dvodnevni tabor je imel letos posebnost, da so se ga lahko udeležili vsi, ki so si želeli za dan ali dva preizkusiti pravo taborniško življenje in preživeti jutro, popoldan ali samo večer v družbi tabornikov. Odrpta vrata v naravo so bila obenem prava generalka pred dvotedenskim letnim taborjenjem predvsem za tiste člane, ki se bodo letos prvič udeležili najpomembnejše taborniške akcije.

Že v soboto je v prvih jutranjih urah zaživel pravi tabor z vsemi glavnimi taborniškimi objekti. Pester in raznolik program je omogočil tudi tistim, ki so organizacijo šele spoznavali, da so okusili pravo taborništvo, predvsem pa je bila to odlična priložnost za spoznavanje novih prijateljev. V soboto se je na jasi zbralo preko 50 taborečih (največ je bilo MČ-jev), ki so se razdeljeni po starostnih

skupinah igrali, postavljali šotore, pripravljali ognjišče, ajali, streljali z lokom, se zabavali pri igrinah z vodo in ustvarjali v gledališko-glasbeni delavnici. Vse aktivnosti so bile načrtovane krožno, tako da vse skupine preizkusile vse delavnice. Sobotni program je obogatil tudi večerni ogenj in igra napad na svečo.

Tudi nedeljski program je bil razdeljen po delavnicah. Vsaka skupina je eno uro preživela na eni izmed delavnic: pri malih pionirskih objektih so si iz konoplje in suhih vejic izdelali obešalnike in obročke, pionirji so zgradili tudi gugalnico za popoldansko sprostitve. Nedeljsko jutro je popestrilo tudi lokostrelstvo, prižigavanje ognjev in spretnostne igrice z vodo. Po kosilu so se starejši in mlajši pomerili v scouballu.

Dvodnevno taborjenje Odrpta vrata v naravo, ki je potekalo v obliki propagandne akcije, je vsestransko uspelo. Kar nekaj novih otrok se je približalo organizaciji in bo imelo tudi priložnost, da se udeleži letnega taborjenja, ki bo letos potekalo na Slapu ob Idrijci od 15. do 30. julija. Priložnost za spoznavanje novih prijateljev bo tudi tridnevno taborjenje v Bazovici od 6. do 8. septembra, ki bo potekalo po istem ključu kot dvodnevni tabor v Jamljah.

SPUST PO LJUBLJANICI

Ljubljanica je reka zelene barve in zanimivega vonja. Je zelo znamenita reka, saj je vanjo Povodni mož odplezal z Urško, izvira kar sedemkrat, poleg tega pa teče skozi mesto Ljubljana. Spust po Ljubljanici bo torej že zaradi lokacije gotovo nekaj posebnega. Vse se je začelo zgodaj zjutraj v bližini Podpeči, kjer se je imela zgoditi napeta adrenalinska dirka. Organizatorji iz rodov Tršatega Tura in Bičkove skale so privabili ekipe iz cele Slovenije.

V mojem spominu smrdljiva Ljubljanica se je izkazala za precej čisto in nesmrdečo. Kontrolne točke so nas v enakomernih razmakih vodile od enega brega Ljubljaniče k drugemu. Vsaka je od nas zahtevala novo mero iznajdljivosti in vzdržljivosti. Prva kontrolna točka nas je vodila po nepretočnem kanalu katerega gladina je bila prekrita z debelo in sluzasto plastjo zelenega rastja. Prijazni kontrolor se je skoraj potopil v kanal, da nam je podal prve naloge.

Nato so sledili preizkusi v hitrostni vožnji kanuja nazaj, lokostrelstvo, spretnostni poligon s kanujem na rami in zavezanimi očmi enega od tekmovalcev, obisk bližnje cerkve, kjer so ravno gostili poroko. Sploh ne želim vedeti, kaj je bilo v mislih gostov, ki so v vsem svojem blišču naleteli na prerivajoče se, od sonca zapečene in mokre tabornike z velikimi nasmeški na obrazih. Sledila je zadnja kontrolna točka, na kateri je bilo potrebno vijugati levo in desno med stebri mostu. Za najboljšo taktiko se je izkazalo oddivanje od stebrov in hitro manevriranje nazaj in naprej. Sledil je cilj, kjer nas je pričakal piknik. Hrana nas je popeljala v nebesa in za nekaj minut smo celo zadremali na prijetnem soncu. Nato pa nas je predramil krik, da bo počasi na vrsti hitrostna etapa. Kar nismo mogli verjeti, a vseeno smo se s polnimi želodci ponovno spustili v vodo kanuje in odveslali do Trnovega.

Arhiv RTT

Jesa

"Tri, štiri, zdaj," se je glasil tihi Vidov glas in skupina sedemnajstih kanujev je začela svojo bitko do Čevljarškega mosta. Pri tem smo uporabljali vse trike, tudi tiste bolj podle. Nato pa smo si nekateri odšli od spodaj ogledat Tromostovje, potem pa hop nazaj do naših avtov. Pot nazaj proti toku pa ni bila preveč zabavna, saj Ljubljanica v resnici ni tako nedolžna, kot izgleda. Tekma se je popoldne zaključila z razglasitvijo zmagovalcev, ki so bili letos iz Rodu dobre volje.

Organizatorji so se izkazali z brežhibno organizirano tekmo, saj so poskrbeli tudi za najmanjše detajle, osebje pa je bilo kljub pripeki cel dan odlično razpoloženo.

Izjava zmagovalcev iz Rodu dobre volje:

Taktika? Pomembno je, da sta v ekipi dva moška, ki veslata in ena ženska, ki ju komandira. Svoj uspeh pripisujemo tudi izkušnjam iz lanskega leta.

Čips, Rod Črno jezero:

Super tekma. Pogrešali samo kakšno dravsko brzico.

Zmagovalca hitrostne etape Grega in Jurij, Rod Tršati tur:

Hitrostna etapa naju je zelo skrbela, saj je potrebno veslati taktično, potrebna pa je tudi sreča, saj je bitka na vodi kruta.

Aktualno

Evropska skavtska konferenca od znotraj

Tanja Cirkvenčič

Svetovna organizacija skavtskega gibanja - WOSM - je po geografskih območjih ustanovila regijske skavtske organizacije, da bi ji pomagale razvijati in podpirati idejo skavtizma znotraj vsake posamezne regije. Za področje Evrope je za to zadolžena Evropska skavtska regionalna organizacija. Ta je sestavljena podobno kot naša ZTS: ima izvršni odbor (European scout comitee), pisarno (European scout office, te so pravzaprav tri, v Ženevi, Bruslju in Beogradu) ter konferenco (European scout conference).

Evropska skavtska konferenca je torej najpomembnejši sestanek na ravni Evropske skavtske regije in deluje podobno kot skupščina ZTS. Na konferenci se vsaka tri leta zberejo delegacije iz štiridesetih evropskih skavtskih organizacij. Vsaka predstavlja svojo nacionalno skavtsko organizacijo, skupaj pa oblikujejo smernice za razvoj skavtsva v Evropi v naslednjih treh letih. In prav to srečanje smo letos v maju gostili v Portorožu.

Na 19. Evropski skavtski konferenci je delegacija iz Slovenije, poleg vseh zabavnih spremljevalnih aktivnosti, ki sta jih ZTS in ZSKSS brez dvoma odlično organizirali, sodelovala tudi pri vsebinskem delu konference. Najprej smo se seznanili z delom, ki je bilo v evropski regiji opravljeno v obdobju 2004 - 2007, nato pa smo se posvetili oblikovanju plana za naslednja tri leta, izvolili nov komitee ter sprejeli nekaj odločitev.

Splošno mnenje o delu v regiji v preteklem obdobju je bilo, da so bila prednostna delovna področja zastavljena preširoko, zaradi česar je bilo organizacijam težko spremljati množico aktivnosti in projektov. Bolje bi bilo, če bi bilo aktivnosti manj, pa te bolj poglobljene in kvalitetnejše. Ta misel je bila izhodišče za oblikovanje plana za naslednje triletje. Stari komitee je predlagal ohlapen okvir, ki smo ga člani delegacij predebatirali, dopolnili in konkretizirali v manjših skupinah.

Najpomembnejši del konference je bilo sprejemanje odločitev oz. resolucij. Te je bilo treba najprej premišljeno oblikovati, nato pa jih je komitee ali pa posamezna država ob podpori vsaj še ene, predlagala konferenci v sprejem. Pred glasovanjem smo imeli priložnost vsak predlog še pokomentirati oz. predstaviti svoje sta-

lišče, nato pa smo ga z dvigom rok potrdili ali pa zavrnili. Na takšen način je konferenca potrdila okvir plana 2007-2010, ki ga je predlagal stari komitee, odločila, da si mora regija prizadevati za manj številčna, a kvalitetnejša in bolj usmerjena usposabljanja na evropski ravni ter določila okvire sodelovanja z WAGGGS na evropski ravni. Najbolj zanimiv vsebinski del konference so bile volitve v komitee. V izvršilno telo regije je konferenca izvolila šest članov, od katerih so bili štirje člani komiteja že v prejšnji sestavi, dva pa sta v tej vlogi prvič. Novi komitee premore eno samo dekle, Zorico iz Srbije, od katere po tiho pričakujemo, da bo poskrbela tudi za interese organizacij v jugovzhodnem delu Evrope, torej tudi za nas.

Sočasno z Evropsko skavtsko konferenco je v Portorožu potekala tudi 12. Skupna konferenca WOSM in WAGGGS na evropski ravni, kjer sta organizaciji postavili smernice za skupno delo. Potekala je podobno kot skavtska konferenca, le da nas je bilo pri skupnih zasedanjih v konferenčni dvorani enkrat več, poleg delegacije, ki je predstavljala ZTS, pa je Slovenijo predstavljala tudi delegacija Združenja slovenskih katoliških skavtov in skavtinj, ki so člani WAGGGS - Svetovne organizacije vodnic in skavtinj. Skupna konferenca je med drugim izbrala tudi državo, ki bo gostila naslednjo konferenco. Za prestižno vlogo, v kateri se je letos preizkusila Slovenija, sta se potegovali Turčija in Belgija. Čeprav se je sprva orientalski pridih Turčije slišal precej bolj mamljivo kot uradniški Bruselj, Turki s svojo predstavitvijo niso prepričali, tako da je bila z veliko večino izglasovana Belgija.

Več o konferenci najdete na <http://www.scout.org/en/> evrope ter <http://www.europeanconference.si>.

Foto: Samo Vodopivec

S.O.V.A. - SKAVTSKO ORIENTIRANA VOHUNSKA AGENCIJA

TEČAJ
ZA VODJE
GOZDNI
11.-18.8.2007

Ko so ptički peli svoje pomladne pesmice, je bil čas, da se vodstvo šole za vodje 2007 ponovno zbere. Zopet smo staknili glave in pridno načrtovali prečudovit teden v avgustu.

Vindi, Tanja, Tine in Haupi sredi načrtovanja misije. Foto: Meta Dagarin.

Že v štartu nam je bilo jasno, da bomo začeli s kavico v Bohinju - itak, saj se že dolgo nismo videli, zato so bili najprej na vrsti pozdravi, objemi in klepet, nato pa smo nadaljevali z bolj resnim delom v Gozdni šoli. Seveda tudi pri nas brez "ener ajzerjev" ne gre in tokrat se je naš Vindi prav posebej potrudil in pripravil pravi preizkus za sprejem med vodje tajnih služb. Test smo vsi uspešno opravili, nato pa je vsaka tajna služba posebej urejala podrobnosti ter načrtovala vse potrebno, da bo avgusta vse pripravljeno za urenje novepečenih tajnih agentov. SIPA in KGB sta trdno držali urnike vsak za en vogal in ga poskušali raztegniti, brez da bi ga raztrgali ... in uspelo jima je. MI6 pa so v program poletne šole vpeljali cel kup drobnih novosti, ki pa se zaenkrat še vodijo pod oznako strogo zaupno.

Ko so bili urniki usklajeni, metode določene, rdeča nit pa implementirana v izobraževalno shemo, smo utrujeni od napornega dne popadali v postelje (= šifra za petje in zabavne igrice, ki so nas družile še dolgo v noč,

kot se za taborniško-agentsko družbo spodobi). Pa je bil naporen, a sila zabaven delovni vikend za nami. Kaj vse smo se dogovorili, pa bodo iz prve roke doživeli kandidati za tajne agente od 11. do 18. avgusta na TEČAJU ZA VODJE. Se vidimo!

Beti Gerželj, Tanja Cirkvenčič

Rod jadranskih stražarjev iz Izole je upihnil 50. svečko

Rod jadranskih stražarjev Izola praznuje v letošnjem letu 50. obletnico organiziranega delovanja v občini Izola. V vseh letih smo združevali in povezovali otroke, mlade, starše in cele družine z naravo in družbo, pomagali smo pri raznih občinskih aktivnostih in organizirali vesela druženja naših članov.

Nastanek taborništva v Izoli je povezan s Pavletom Lešnjakom, predvojnim gozdovnikom, ki je deloval v koprskem odredu Srebrnega galeba. Ker je stanoval v Izoli, je želel ustanoviti taborniško organizacijo tudi doma. V službi je spoznal **Ernesta Lupinca**, ki mu je s svojo zagnanostjo to željo pomagal uresničiti in tudi postal naš prvi staršina. Uradno je bila organizacija ustanovljena **25. marca 1957 kot Družina jadranskih stražarjev**.

Organizacija se je vedno bolj krepila in na koncu leta **1958** štela že več kot 80 članov, ki so na rednem občnem zboru sklenili, da se organizirajo v **ODRED JADRANSKIH STRAŽARJEV**. Po vojni 1991 je prišlo do reorganizacije slovenske taborniške organizacije, vstopa ZTS v WOSM, poleg tega pa tudi do preimenovanja v **ROD JADRANSKIH STRAŽARJEV IZOLA**.

V vseh letih delovanja je bilo v rod včlanjenih povprečno več kot 100 članov in je v tem pogledu, kakor tudi po kakovosti dela, **najpomembnejša taborniška organizacija na Obali**. Imamo lasten taborniški dom, kjer izvajamo program, skladišče za opremo, v sedemdesetih pa smo dobili v najem taborni prostor nad Jagodjem, kjer organiziramo tekmovanja, taborjenja in druge aktivnosti. Leta 1992 smo prvič organizirali taborniško re-

aktivno kolesarsko tekmovanje **Bičikleta žur**, rodova akcija, ki se je letos odkolesarila že petnajstič.

V naših in vaših 50 letih delovanja rodu lahko ugotovimo, da so taborniki organizacija, v kateri so svojo mladost preživel številni Izolani, ki so uživali v stiku z naravo in z drugimi vrednotami taborniške organizacije. Izolski taborniki so uspešno premagovali številne težave in s svojo dejavnostjo močno zaznamovali življenje svojega kraja, saj so sodelovali v vseh pomembnejših prireditvah in akcijah, organizirali izlete in

taborjenja, sodelovali pri praznovanju pomembnih praznikov, pomagali pri naravnih katastrofah in še danes uspešno predstavljajo svoje mesto z dobrimi uspehi na številnih tekmovanjih!

Aktivnost članov in prizadevnost prostovoljcev sta nedvomno dober razlog za nagrado. Nagrado prejmejo vsi člani tega društva, tako tisti, ki so bili z nami od začetka, do tistih, ki s taborniki dihamo danes. Pa naj bo ta nagrada praznovanje na osrednji prireditvi 8. septembra letos.

Vabilo na proslavo ob 50. obletnici delovanja

Stražarji morja smo že 50 let, z naravo živimo, da lepši bo svet!

Društvo tabornikov Rod jadranskih stražarjev iz Izole vljudno vabi vse prijatelje iz slovenskih rodov, s katerimi smo splekli vezi na naši življenjski poti, na osrednjo prireditev ob 50. obletnici delovanja, ki bo na travniku na vhodu v San Simon **v soboto, 8. septembra, 2007.**

Okviren potek prireditve:

- od 15h do 19h: predstavitev taborništva (šotori, lokostrelstvo, ognji, taborjenje, oddajanje, delavnice z ročnimi spretnostmi in mnogo več), aktivnosti za otroke, druženje, obujanje spominov, pogostitev
- od 19h do 21h: uradni del proslave - taborniki skozi čas
- od 21h do 22h: Stražarčkov koncert z animacijo
- od 22h do polnoči: petje, glasba in aktivnosti ob ognju

Za vas smo pripravili zanimiv dan, ki nas bo peljal skozi zgodovino vse do sedanjosti in verjemite nam, veliko se je spremenilo. Lahko se boste pridružili eni izmed aktivnosti na taboru, se pogostili s taborniškimi golažem, srečali stare dobre znance in z njimi obujali spomine iz taborniških let, zapeli ob tabornem ognju, na svoj način dali pečat temu dogodku ter se vsi skupaj imeli preprosto lepo.

Tekom let se je marsikateri naslov izgubil ali zamenjal tako, da vseh članov zagotovo ne bomo uspeli obvestiti. Zato vas prosimo, da širite glas o rojstnem dnevu vseh Stražarčkov.

Vsak ima svojo dogodivščino. Kje so spomini na vsa ta leta taborniškega življenja? Moje otroštvo, vaše otroštvo? Kje drugje kot v glavi in srcu!

Ker tabornik ostaneš celo življenje - tabornik, četudi nisi več aktiven.

Tabornik enostavno si!

Na drugi strani lune je ...

Bogdan, Barbara, Janez, Ana, Mitja,

Mojca, Luka, Teja, Vičo in Puggy

Puggy

Gozdovniki in gozdovnice v središču

"Taborništvo naj gozdovnikom in gozdovnicam ponuja atraktivno, dinamično, drzno in izzivov polno življenje v naravi in v družbi prijateljev, kar prispeva k preseganju problemov, s katerimi se srečujejo v dobi svojega odrasčanja."

S to vizijo, ki je sorodna BiPi-jevi ideji skavtstva - omogočiti mladim lažji prehod iz otroštva v odraslost, se je začelo popotovanje na drugo stran lune. Večdnevna taborniška dogodivščina je konec aprila v idilično kraško okolje pritegnila 18 tabornic in tabornikov iz štirinajstih rodov iz vse Slovenije, ki so bili odločeni, da spoznajo naravo, kulturo in življenje na Krasu, po svojih močeh prispevajo k razvoju strategije delovanja v starostni veji GG ter se pri tem v družbi prijateljev tudi zabavati.

Tri skupine, različne poti, različne izkušnje

Udeleženci so bili razdeljeni v tri skupine (zeleni, modri, viola). Vsaka skupina je imela svojo traso, med potjo je opravljala določene naloge s področja raziskovanja Krasa, ustvarjalnosti, narave in naravovarstva, koristnega dela v lokalni skupnosti in promocije taborništva. Poudarek je bil na interakciji z lokalnim prebivalstvom, od katerih so udeleženci pridobili pomembne informacije, se naučili novih spretnosti ali pomagali pri domačih opravilih, s katerimi so se odkupili za gostoljubnost pri zagotavljanju prenočevanja.

Narava, kraške značilnosti prijazni ljudje

Kras je udeležencem na drugi strani poleg lepega vremena ponudil obilico možnosti: spoznavanja kraške arhitekture, kulinarike, obrti, vinarstva in kulture. Preko druženja z domačini so spoznali način življenja in njihove običaje in probleme mladih v tem okolju. Udeleženci so opravili kar nekaj prostovoljnega dela; tako pri posameznikih, kakor tudi v lokalni skupnosti: v Pliškovi so prebelili avtobusno postajo in na steno narisali skavtsko lilijo, v Tomaju so urejali okolico Kosovelove hiše. Pomembna naloga udeležencev je bila tudi predstavitev taborniške organizacije in njene dejavnosti, saj na Krasu razen v Sežani ni taborniškega rodu (v preteklosti jih je bilo kar nekaj).

Delovanje GG-jev v središču

Poleg nalog so imeli udeleženci v svojem dnevnem urniku tudi srečanje z vodstvom akcije. Na teh srečanjih smo se pogovarjali o delovanju starostne veje GG. Kot nosilne teme so bila izpostavljena vprašanja učinkovitega dela načelnika družine GG (ki bi ga vsak rod nujno potreboval), vodnikov GG, ki potrebujejo kvalitetno izobraževanje in podporo za delo s člani, poleg tega pa smo se dotaknili tudi pridobivanja članov v tej starostni veji (kako za tabornike navdušiti petošolca). Rezultate

REPUBLIŠKO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE - ROT 2007

Razpisi

srečan je nato vodstvo strnilo na večernem srečanju vodstva in pripravilo izhodišča za uresničevanje ciljev strategije.

Zveza tabornikov Slovenije želi z delovanjem v starostni veji GG:

povečati število članstva, razviti nove ideje, pristope in orodja za učinkovitejše izvajanje programa in zagotoviti aktivno in učinkovito podporo, ki bo temeljila na podlagi dejanskih potreb vodij, ki so odgovorni za izvajanje tega programa.

Predstavitev

Na podlagi vtisov udeležencev (fajn, motivacija za naprej, druženje in izmenjevanje idej za delo, prijazni ljudje na Krasu, zanimivo, dobra izkušnja, se da uporabiti v rodu) smo se dogovorili, da bomo organizirali "after party" predstavitev, na katero bomo povabili vse Kraševce in Kraševke, s katerimi smo se družili, hkrati pa vsem zainteresiranim tabornikom, ki niso bili z nami, pričarali dogajanje na drugi strani lune in predstavili rezultate našega dela.

Dogodek bo potekal 6. oktobra v Kosovelovem domu v Sežani. Vabljeni!

Organizator: Zveza tabornikov Slovenije
Soorganizator: Rod divjega petelina, Šentjur
Kraj tekmovanja: Šentjur pri Celju z okolico
Datum tekmovanja: 28. do 30. september 2007

Zbor ekip: Petek, 28. septembra, ob 17.00 v taboru na Reševni pri Šentjurju. Prijave potekajo od 16.00 do 16.45 ure, ko preda predstavnik enote vodstvu tekmovanja poimensko prijavo ekipe skupaj z osebnimi dokumenti, veljavnimi članskimi izkaznicami, zdravstvenimi karticami in zdravniškimi potrdili.

Zaključek tekmovanja: Nedelja, 30. septembra, predvidoma ob 17.00 (oziroma po kosilu).

Namestitvev: Tekmovalci bodo nameščeni v šotorih, zato morajo ekipe prinesiti s seboj šotore, spalne vreče, ležišča in drugo opremo, ki jo potrebujejo za bivanje v naravi in tekmovanje.

Prehrana: Organizator zagotovi prehrano v petek zvečer in kosilo v nedeljo ter sestavine za obrok na bivaku. Za ostalo prehrano (dva zajtrka, prehrana na poti) morajo ekipe poskrbeti same.

Pri zagotovljeni prehrani bo organizator omogočil vegetarijansko prehrano, če bo za člane ekipe tako navedeno na prijavnici.

Kategorije: Ekipe šteje 5 članov, tekmuje se v kategorijah popotnic, popotnikov, grč, grčic. Tekmuje se po propozicijah ROT-a, objavljenih na strani <http://www.scout.si/index.php?id=77>.

Štartnina in prijave: Za vsako ekipo znaša štartnina: 70,00 EUR, če se prijavite do 14. septembra, 80,00 EUR, če se prijavite do 21. septembra, 90,00 EUR SIT, če se prijavite do 27. septembra in 100,00 EUR, če se prijavite na dan tekmovanja, oziroma če pridete na tekmovanje nenapovedano.

V štartnino so vključeni stroški organizacije ROT-a, prehrana za udeležence, našitki za ekipe ter nagrade za najboljše ekipe.

Veljavna prijava vsebuje prijavnico za vsako ekipo posebej in fotokopijo potrdila o plačani štartnini. Štartnino nakažite na transakcijski račun ZTS, 02010-0014142372 (odprt pri NLB d.d.) ter obvezno dodajte sklic na številko **10301 + davčna številka rodu**.

Veljavne prijavnice morajo prispeti na ZTS najkasneje 27. septembra 2007. Naslov: ZTS, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Pošljete jih lahko tudi po elektronski pošti (zts@rutka.net), vendar mora prijavo opraviti načelnik ali starešina rodu.

Ekipa se lahko odjavi:

- do 18. septembra in se jim v tem primeru vrne polna štartnina

- od 18. do 25. septembra in se jim v tem primeru vrne polovična štartnina.

Po 25. septembru organizator štartnine ne vrača.

Tematski test: Naslov tematskega testa: "100-letnica skavtstva". Literatura oziroma gradivo bo dostopno na spletni strani Rutka.NET-a.

Razpisi

POVABILO K SODELOVANJU PRI ORGANIZACIJI PROGRAMSKIH AKCIJ NA DRŽAVNEM NIVOJU V LETU 2008

Namen komisije za program za mlade pri ZTS je podpora izvajanju taborniškega programa za mlade v taborniških rodovih. Eno izmed področij, na katerem komisija udejanja ta namen, je tudi organizacija akcij na državnem nivoju.

Namen organizacije akcij na državnem nivoju je skozi aktivno udeležbo članov, vodnikov in vodij:

- motivirati za kvalitetno izvajanje taborniškega programa
- omogočiti vrednotenje osvojenega znanja,
- vzpodbuditi izmenjavo izkušenj med mladimi iz različnih rodov
- pomagati pri razvoju novih načinov in pristopov dela v vodu (rodu)
- ponuditi zdrav način zabave in druženja mladih.

V letu 2008 bo Komisija za program za mlade pri Zvezi tabornikov Slovenije v skladu z namenom na državnem nivoju organizirala naslednje akcije:

- **DRŽAVNI MNOGOBOJ** za vse kategorije (od 13. do 15. 6. 2008)
- **ROT** - Republiško orientacijsko tekmovanje (od 26. do 28. 9. 2008)

Zaradi organizacijskih omejitev komisije (nepoznavanje lokalnega okolja, pomanjkanje človeških virov ...) in priložnosti, ki jih ponuja soorganizacija akcije (vzgojni vidik, promocija v lokalnem okolju ...) vabimo taborniške rodove, občinske in območne organizacije, da sodelujejo pri izvedbi.

Zakaj sodelovati pri organizaciji akcije na državnem nivoju?

- zaradi krepitve občutka pripadnosti organizaciji (povezanost članov v rodu)
- zaradi promocije taborniške dejavnosti v lokalni skupnosti (možnost financiranja s strani občine, spon-

zorjev, prepoznavnost v lokalnem okolju).

zaradi preizkusa organizacijskih sposobnosti, prakticiranja timskega dela in prevzemanja nalog in odgovornosti posameznih članov (izziv in samopotrjevanje, referenca)

In zakaj razmišljati že danes?

- ker je potem dovolj časa za pripravo načrta in kandidature za občinska in druga finančna sredstva (razpisi v občinah so ponavadi v oktobru in novembru, viri EU pa še veliko prej).

Pogoji za uspešno soorganizacijo so predvsem ustrezen prostor oz. pogoji za izvedbo akcije in zadostno število usposobljenih človeških virov za izvajanje aktivnosti povezanih z organizacijo.

Prednost pri izbiri bodo imeli tisti soorganizatorji, ki bodo poleg navedenega lahko v izvedbo vključili lokalno skupnost, zagotovili zanimiv spremljevalni program in zagotovili medijsko pokritost aktivnosti ter podporo občine, donatorjev in sponzorjev.

Komisija za program za mlade in drugi organi ZTS bodo pri organizaciji nudili aktivno podporo.

Vse, ki so vas navedeni razlogi vzpodbudili k organizaciji katere od navedenih akcij, pozivamo, da se javite na povabilo.

V vlogi na kratko opredelite:

- a) podatke o soorganizatorju (Osnovni podatki, kontaktna oseba)
- b) odgovorno osebo, ostale člane vodstva in okvirne naloge
- c) predviden kraj izvedbe akcije,
- d) terminski načrt priprave in izvedbe aktivnosti,
- e) okvirni finančni načrt

Za dodatne informacije ali pomoč pri oblikovanju vloge se obrnite na pisarno ZTS (pugy@rutka.net).

Ponudbe za sodelovanje pošljite najkasneje do 15. oktobra 2007 v pisarno ZTS, Parmova 33, Ljubljana ali v e-obliki na ZTS@rutka.net.

Vse prijave bo obravnaval Programski kolegij Komisije za program za mlade pri ZTS in vlagatelj najkasneje v roku 15 dni obvestil o izbiri.

Komisija za program za mlade pri ZTS

Kolofon

Uredništvo: Aleš Cipot (ales.cipot@rutka.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Blaž Verbič (blaz.verbic@rutka.net) - urednik fotografije, Meti Buh (meti@rutka.net) in Aleša Mrak (alesa.mrak@siol.net) - urednici sklopa Igra, Tomaž Sinigajda (sini@rutka.net) - urednik sklopa Dogodivščina. **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bizjak (bizi@rutka.net). **Novinarji in sodelavci:** Barbara Bačnik (barbara.bacnik@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-cable.net), Borut Cerkvenci (borut.cerkvenci@guest.arnes.si), Tanja Cirkvenčič (tanja@rutka.net), Andreja Gomboc (andreja.gomboc@pharmaswiss.si), Simon Hudolin (simon.hudolin.salchi@gmail.com), Darko Jenko (darko.jenko@siol.net), Klemen Kenda (bubi@rutka.net), Primož Kolman (primoz.kolman@yahoo.com), Brina Krašovec (brina.krasovec@gmail.com), Nina Kušar (nina_rla@hotmail.com), Miha Maček (muc@rutka.net), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Frane Merela (frane.merela@guest.arnes.si), Boris Mrak (boris.mrak@rovass.si), Tadej Pugej (pugy@rutka.net), Lea Repič (lea.repic@siol.net), Aleš Skalič (ales.skalic@gmail.com), Veronika Sossa (kresny@yahoo.it), Maja Strnad (m.strnad4@gmail.com). **Lektoriranje:** Katarina Jesenko (jesa@rutka.net). **Ustanovitelj,** izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. **TABOR** sofinancira Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva:** Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. **Telefon** 01/30008-20, **fax** 01/4361-477, **e-pošta:** tabor@rutka.net, **info@zts.org**, **WWW:** <http://www.zts.org>. **Cena posameznega izvoda** je 2,09 € (500 SIT), **letna naročnina** je 20,86 € (5000 SIT), za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. **Transakcijski račun:** 02010-0014142372. **Rokopisov in fotografij ne vračamo.** Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. **Revija** izhaja vsak drugi petek v mesecu. **DDV** je vračunan v ceno. **Grafična priprava in tisk:** Tridesign d.o.o., Ljubljana. **Številka** je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. **Poštnina** plačana pri pošti 1102 Ljubljana. **Revija Tabor** je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

Nina Medved -
Mjedved

Kolumni

Boris Mrak

Na počitnice

Tako, zadnji leti in bed&breakfast možnosti so rezervirani, samo po kremo za sončenje in klobuček še skočim. Ne glede na to, koliko dni bomo taborniki preživeli na taborjenju (če ocenim kar tako iz glave - dva tedna in pol?), še vedno ostanejo tiste obvezne počitnice s starši, prijatelji ali ljubimci. Kam pa se najraje odpravite z njimi?

En moj ne-taborniški prijatelj pravi, da so gore za pozimi, ko se tam smuča in borda, poleti pa, da je morje naravnost nepogrešljivo. Plavanje v morju, zvečer pa fešte do jutra in dobra družba, ki se ji vedno pridruži še kakšna lepa tujka z najmanj tremi prav tako lepimi prijateljicami. Klasika, mar ne? Po drugi strani pa vidim, da letijo ljudje zadnje čase na počitnice v eksotične dežele: Djerba, Tunizija, Egipt, Karnarski otoki in še in še. Nekateri gredo celo bolj avanturistično, na lastno roko potovat po Škotski in drugih oddaljenih deželah. Pa uboga Slovenija? Mar bomo čare naše lepe deželice izkoristili le s taborjenji, ki bodo pokrila le nekaj rek in delček morja?

Naredimo seznam reči, ki jih taborniki načeloma iščemo na počitnicah: lepa narava, dobra družba, dobra jedača, po možnosti šotor in sonce. Se tega ne da dobiti v gorah? Zakaj potem vsi takoj, ko slišijo besedno zvezo "poletne počitnice", letijo na morje? Jim morda glave zavrti prav morská sol ali pa so vsem tako noro všeč večeri na hrvaški terasi, kjer postarana pevka in tip na električnih orglah igrata oldies goldies komade do enih, medtem pa se penzionisti super naplešejo. Kje je tu še sploh poanta?

Po drugi strani pa bogati dandyji in visoki poslovneži plačujejo astronomske vsote denarja v vseh valutah, da doživijo prvovrstno potovanje v naravo, kjer se morajo srečevati z vse mogočimi prvobitnimi težavami: ujeti si kosilo, pripraviti si prenočišče, se ubraniti krvoločnih medvedov ... sredi ničesar na Aljaski in drugih od boga pozabljenih lokacij. So oni res edini, ki še iščejo izziv in strah? In so za to pripravljeni plačati veliko več, kot bi dali, če bi se preprosto včlanili v prvo taborniško skupino?

Morda so ljudje na splošno postali malo brez domišljije in si želijo le še zanesljivega dopusta in čim manj neljubih presenečenj, ki se znajo zgoditi na poti. Morda pa je takšen le slovenski narod, ki je že od nekdaj bolj "ziheraški" in ne mara sprememb. Zato le redki, med drugim tudi taborniki, vemo, da počitnice niso samo celodnevno poležavanje na 1 kvadratnem metru gole skale in praženje svoje, že tako uničene, kože. Mogoče smo še zadnji norci na tretji skali pod soncem, ki si znamo prirediti zabavo. ■

Pisalo se je leto 1907

(da ne bi šlo v pozabo in bi se ohranilo še za naslednje rodove taborniške organizacije)

Kdo bi si tistega davnega leta 1907 mislil, da bo Skavtska organizacija praznovala tako visok jubilej, 100. obletnico svojega delovanja. Ustanovitelj organizacije (Boy Scouts Association, 1908), Lord Robert Baden Powell, prav gotovo ne, vsaj ne do tistega dne, ko je pred 100 leti na Brownsea Island popeljal prvo skupino otrok in organiziral prvi skavtski tabor. Čeprav je bil to skromen začetek danes največje in po celem svetu razširjene mladinske organizacije, se je njena dejavnost že kmalu po ustanovitvi hitro širila po drugih državah.

Prvo pisano novico o tej organizaciji in njeni dejavnosti smo na prostoru današnje Slovenije dobili leta 1913. Henrik Pajer je tega leta v socialni reviji Naši zapiski št. 1 (januar) in št. 2 (februar) objavil članek z naslovom "Scout". V tem članku je avtor o organizaciji pisal zelo pozitivno in jo tudi priporočal kot organizacijo, ki mladim nudi bolj zdravo in naravno življenje, predvsem mestni mladini. V tem članku uporablja Pajer še originalno besedo SCOUT v angleškem jeziku. Vedeti moramo, da je bi to čas tik pred prvo svetovno vojno in da smo Slovenci bili vključeni v Avstroogrsko monarhijo. V tem obdobju v naših krajih še ni delovala Scout-ska organizacija. V tem obdobju so se s skavtsko novostjo Slovenci šele spoznavali.

Prva svetovna vojna je seveda prinesla marsikaj novega, ne samo ogromno trpljenja in ogromno žrtev na različnih frontah, spremenil se je tudi odnos ljudi do vojne (vsaj tako je bilo videti v prvih povojnih letih).

Leta 1924, takrat že združeni v Kraljevini Jugoslaviji, je Henrik Pajer v neodvisnem političnem listu NARODNI DNEVNIK (št. 89, v Ljubljani, v nedeljo, 13. aprila 1924) objavil svoj drugi članek z naslovom "Taborništvo" (Taborniški pokret). V tem članku je, vsaj po do sedaj znanih virih, prvič uporabljena slovenska beseda za "scout, scouting", po vsej verjetnosti po zgledu tudi nekaterih drugih evropskih narodov, ki niso vsa prevzela angleškega naziva (Nemčija, Poljska, Rusija). Članek je zanimiv, ker je prinesel že bolj kritičen pogled na gibanje, na njegovo konzervativno delovanje predvsem v prvih letih delovanja in na kratko zgodovino mlade organizacije, ki je že na začetku morala skozi nekaj težkih preizkušenj. Zaradi komaj končane vojne je bilo kar veliko nasprotovanja in "nezadovoljstva s konzervativno, okostenelo in napol vojaško obliko Baden Powellove organizacije".

Oba članka sta zanimiva in vsak po svoje odražata čas, v katerem sta nastala, eden pred in drugi po prvi svetovni vojni, eden v Avstroogrski monarhiji, drugi v Kraljevini Jugoslaviji. Oba članka pa opisujeta prva leta delovanja organizacije v kateere gibanje smo vključeni tudi člani ZTS.

Ljubljana / Domžale, 3. 7. 2007 ■

Iz taborniške pesmarice

Klemen Kenda

V tej številki objavljamo himno 21. Svetovnega skavtskega jamboreea, ki se bo dogajal v Angliji. Pesmica zahteva nekaj komentarja. Akordi in harmonije so nenavadno komplicirani za spevno skladbico, ki naj bi postala himna.

Stvari pa kljub vsemu niso tako zapletene, kakor izgledajo na prvi pogled.

Najprej pa pojasnilo, glede katerega me je spraševalo že nekaj tabornikov v zvezi s skladbicami, objavljenimi v preteklosti. Kaj pomeni akord G/A? To je navaden G-dur akord, pri katerem na najnižji basovski struni igramo ton A. To pri tem akordu dosežemo s kombinacijo (X-0-5-4-3-3); zadnjo basovsko struno preskočimo in igramo samo spodnjih pet (na 5. je ton A).

Nazaj k himni. Kombinacija akordov A, f#11, H7 in E7sus4 je nekoliko nenavadna; prijemami sami pa so dokaj preprosti in za igranje bo najbolj primerno, če se najprej naučite gladko igrati to zaporedje. Če vas razni dodatki pri akordih motijo, ne bo nič preveč narobe, če jih izpustite. Namesto f#11 igrajte samo f#, namesto A/C# igrajte samo A, itd.

Sheme nekaterih akordov:

f#11: 2-0-2-2-0-0, H7: X-2-1-2-0-2, E7sus4: 0-2-2-2-3-0 ali 0-2-0-2-0-0

Na naslovu http://eng.thejamboree.org/resources/?g2_itemId=4176 je na voljo MP3 posnetek skladbe, če boste nekajkrat kliknili na "next", pa boste dobili tudi notni zapis s shemami prijemov za akorde.

JAMBO The World Scout Movement (Al Steele/Nigel Hart)

G/A D/A D/A A (2x)

A f#₁₁ H₇
You've got to try just a little,
E_{7sus4} A
to make a better day.
f#₁₁ H₇
You've got to try just a little,
E_{7sus4} A
and your hope will find a way.
f#₁₁ H₇
You've got to work just a little,
E_{7sus4} A
to find the friend in you.
f#₁₁ H₇
And if you hurt just a little,
E_{7sus4} A
maybe a friend will help you too.

G
Face your doubt with unity,
D/F# A/E /F#
all the colours that you bring
G
Live each day in harmony,
A/E E D/E E
come and sing it.

A A/C# D E
Jambo - Hello, it's a World Scout Jamboree,
f#₁₁ H₇ G E/G#
One hundred years to date, let's all celebrate.
A A/C# D E
Jambo - Hello, join together always be-
G/A D/A A
One world - One Promise,
G/A D/A f#₁₁ H₇ E_{7sus4} A
One world - One Promise.

f#₁₁ H₇
Why don't we help one another,
E_{7sus4} A
that's what we're here to do.
f#₁₁ H₇
There's so much to learn from each other,
E_{7sus4} A
to do the best that you can do.
f#₁₁ H₇
Why don't we all work together,
E_{7sus4} A
it's a better way to live.
f#₁₁ H₇
And if we look to the future,
E_{7sus4} A
we'll have so much more to give

G
Join the fun, here in the sun,
D/F# A/E /F#
it's our centenary
G
Everyone, sing along,
A/E E D/E E
let the whole world hear us

A A/C#
Jambo - Hello ...
G/A D/A A
Join together, work-together, sing-together,
(we will walk hand in...)
G/A D/A
we'll have fun together, friends forever,
D/F# E_{7sus4}
to make the world as one ...

Stric volk

V organizaciji imamo razvit sistem izobraževanja vodij. Mladi na (inštruktorskih) tečajih pridobivajo znanja in spretnosti, ki jih preko aktivnega delovanja v rodu (opravljanje funkcije) pretvorijo v izkušnje in sposobnosti. Slednje se "potrjujejo" tudi skozi opravljene projekte med letom, ki jih tečajniki predstavijo mentorjem oz. vodstvu tečaja. Kljub kratkemu in enostavnemu opisu je v naziv, ki ga pridobijo posamezniki, trdo prigraran, pomeni pa predvsem zmožnost (kompetentnost) opravljanja za taborništvo pomembnega vzgojnega dela z mladimi. Pa ne samo to, saj so uspešni vodje tudi uspešni posamezniki v družbi: pri študiju, v prijateljskih odnosih z drugimi, v hobijih, na delovnem mestu in pri udeležanju aktivne državljske vloge. Gre torej za usposobljenost in zmožnost voditi mlade po "pravi poti".

Zato me je toliko bolj zmotilo podeljevanje "priznanj" na osrednji slovesnosti ob stoletnici skavtstva na Skavtfestu. Podelitev na takšni prireditvi je vsekakor primerna, manjkalo pa je sporočilo o poti, ki so jo morali prehoditi udeleženi. Tudi obred je za opazovalce izpadel kot zmeden menjava rutice (na kateri je simbolično tudi košček BiPi-jeve rutice, ki jo je nosil na prvem tečaju leta 1919 v Gilwell parku). Obredi, šege in navade namreč gradijo zavest za odgovorno ravnanje in pripadnost.

S takim načinom podelitve je pričakovano, da bodo ti vodje za mlade predstavljali vzor, ki mu gre slediti, neupravičeno. Če je to še način našega vzgojnega delovanja, pa je že druga zgodba iz knjige Gozdnih modrosti.

Stric volk

H H/D# E F#
Jambo - Hello, it's a World Scout Jamboree,
g#₁₁ C#₇ A F#/A#
One hundred years to date, let's all celebrate.
H H/D# E F#
Jambo - Hello, join together always be-
A/H E/H H
One world - One Promise,
A/H E/H H
One world - One Promise.

Zimsko poletje

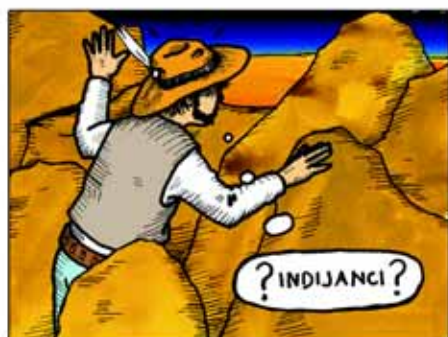
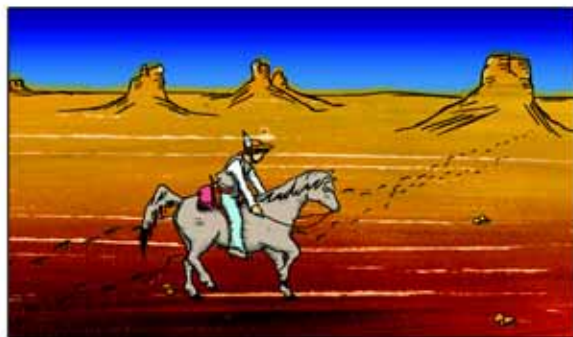

Brina Krašovec

Poletje je vzbrstelo,
 Oblilo poganjke s sončno krvjo.
 Pogled je pisan privid krhkih žarkov,
 ki se utapljajo v brezmejnem bazenu modrine.
 Pesem pove tisto, kar pogled zamolči,
 pripoveduje nikogaršnje sanje.
 V gubah staroste se zgodba
 o mestu spočetja razkriva.
 Rušim ideale, preraščam
 jih z odliko čustvene vneme
 in se dvignem v brezčasje.
 Blizu zvezde sem, še bližje.
 Tam sem sama in kar želim.

POVSEM NAVADEN DAN NA DIVJEM ZAHODU

"Turistična" udeležba
Spusta po Ljubljanici. (foto: arhiv RTT)

PP zmagovalke ROTa 06 "aeRSKobičarke"
so končno vnovčile nagrado za
prvo mesto. (foto: Jero)

Vratolomne akrobacije
na pripravah odprave
na Jamboree.
(foto: SiNi)

Navdušujoče
"ajanje" na
mnogoboju.
(foto: Aleš Cipot)

zadnja plat
Pošlji fotografijo na
zadnjaplat@gmail.com

Šotor "delux" z rdečo preprogo. (foto: SiNi)

Taborniško obleganje Čukov po koncertu
na Scoutfestu.
(foto: SiNi)

Minister za obrambo Karel Erjavec
pri vaji ciljanja z vodnimi balončki ...

... in šolski minister Milan Zver pri učni uri
strelnega orožja SV na Scoutfestu. (foto: Aleš Cipot)

V Sloveniji otroci zaužijejo premalo vitamina D, ki podpira vgradnjo kalcija v kosti.

FruchtZwerge s 50 % več kalcija kot mleko ter tudi z vitaminom D.

Otroci se najraje lovijo in skačejo naokoli, zato potrebujejo močne kosti. FruchtZwerge je zelo priljubljen otroški mlečni izdelek, ki vsebuje vitamin D in tako podpira absorpcijo kalcija v kosti. S tem FruchtZwerge predstavlja za otroke slastno alternativo drugim živilom, ki tudi vsebujejo vitamin D - npr. ribe, drobovina ali jajca. Otroci teh živil pogosto ne marajo in jih zato ne zaužijejo v zadostni količini.

FruchtZwerge Danone. Iz otroštva most, trden kakor kamen kost.

